

La Pilastro

El poble
creix

Revista del municipi de Bescanó

Núm 14 - Desembre 2001

Telèfons d'interès

Ajuntament:

Oficines municipals	972 44 00 05
Fax	972 44 27 02
Recaptació	972 44 26 49
Hotel d'Entitats	972 44 01 60
Piscines	972 44 28 68
Consultori sanitari	972 44 25 70
Farmàcia	972 44 00 59
Cinema Unió	972 44 01 60
Escola pública	972 44 02 28
Escola bressol	972 44 03 63
Biblioteca	972 44 07 20
Casal d'avis	972 44 07 79
Mossos d'Esquadra	088
Ambulàncies	972 41 00 10
Bombers	085

Parròquies:

Sant Llorenç de Bescanó	972 44 02 81
Sant Andreu d'Estanyol	972 44 02 81
Sant Pere de Montfullà	972 23 81 89
Sant Mateu de Vilanna	972 42 08 07

Horari dels serveis d'atenció al públic de l'Ajuntament

Oficines municipals: de les 10 del matí a les 2 de la tarda, de dilluns a dissabte.

Assistent social: els dimarts, de les 9 del matí a les 2 de la tarda (millor concertar hora prèviament).

Recaptació: dimarts, de les 10 a 2/4 de 2 del matí.

Serveis tècnics:

- Aparellador: els divendres, de les 10 del matí a les 3 de la tarda i de 4 a 8.

- Arquitecte: els divendres, de la 1 del migdia a les 3 de la tarda, prèvia concertació d'hora.

Agenda

DIUMENGE 2

Festa Major Estanyol

11.30: Ofici Solemne (amb la Coral Josep Ruhí)
12.30: Ballada de Gegants i Grallers de Bescanó
16:00: Audició de sardanes a càrrec de la PRINCIPAL DE BANYOLES
Organitza: Comissió de Festes d'Estanyol

DIJOUS 13

Xerrada sobre l'alimentació a la 3- edat

A càrrec de la Dra. Anna Ros
Lloc: Casal d'Avis / Hora: 4:00 tarda
/ Organitza: Regidoria de Benestar Social

DIUMENGE 16

Pujada del pessebre i botifarrada a la muntanya de Sant Grau

Hora sortida: 9:00h / Lloc: Parc Ajuntament / Esmorzar-dinar: botifarra amb torrades, vi...
Preu botifarrada: Socis-gratuit / No socis-500pts / Més informació: Maria 44.03.95 Emili: 24.47.38 / Organitza: Colla Excursionista l'Isard.

DIMARTS 18

Adornem el Casal d'Avis
Tothom que hi estigui interessat pot col.laborar en adornar el Casal per aquestes festes.
Lloc: Casal d'Avis Hora: tarda
Organitza: Regidoria de Benestar Social

DISSABTE 22

Caga Tió

Recorregut pel poble tot cantant Nades. Quan arribem a la Plaça del Mil.lenari explicarem contes i tradicions del tió i tots els nens i nenes el fareu cagar.
Lloc sortida: Parc Ajuntament / Hora: 5:30 tarda / Organitza: Regidoria de Cultura

DILLUNS 24,

Missa del Gall

Lloc: Església Assumpta / Hora: 12 de la nit / Organitza: Parròquia de Bescanó

DIMECRES 26,

Diada de Sant Esteve

11h: Ofici Solemne, missa cantada per la Coral Josep Ruhí
12h: Assemblea General de Socis a la Llar dels Jubilats
Organitza: Germandat de Sant Esteve
-Concert de Sant Esteve-
Lloc: Església de Sant Llorenç / Hora: 5:30 tarda / Organitza: Germandat de Sant Esteve i Coral Josep Ruhí

DILLUNS 31,

Revetlla de cap d'anys del Casal d'Avis

Sopar, raïm, bossa cotilló i ball (amb C.D).
Inscripcions fins el 21 de desembre al Casal d'Avis.
MENÚ: 1er plat: amanida primavera. 2on plat:Farcellet de pollastre amb marisc i gambes.
Postre:Mousse de llimona-Pa , vi, aigua, cava i cafè.
Preu: 4.000 pts. / Lloc: Col.legi de Bescanó / Organitza: Regidoria de Benestar Social

3 i 17

Racó dels Contes

Lloc: Biblioteca / Hora: 5:15 / Organitza: Regidoria de Cultura i Ensenyament

23 i 25,

Pastorets

Lloc: T.A.B Hora: 6:00 / Organitza: ONACSEB

26, 30 i 1(gener),

Pessebre Vivent

Entrada: Parc de l'Ajuntament / Hora: 7:00 vespre / Organitza: Comissió Pessebre Vivent

27, 28, 31 i 2, 3, 4(gener)

Petit Pin

Scalextric, Tallers, Racó del dibuix, jocs de Dreamcast, Contes, Ping-Pong...
Petits: Aules Culturals / Grans: Local Sant Llorenç
Hora: de 5:00 a 7:00h / Organitza: Regidories de Joventut i Cultura

24, 27, 28, 31 i 2, 3, 4(gener)

Casal de Nadal

Lloc: Col.legi Hora: 9 a 1 del matí
Preu: 5.000pts per nen i 4.000 els germans / Inscripcions i més informació: Ajuntament de Bescanó / Organitza: Casal d'estiu i Regidoria de Joventut

16, 23, 25, 26, 29, 30 i 1, 6 (gener)

Gran Quina de Bescanó

Lloc: Pavelló Poliesportiu / Hora: 6:00H / Organitza: Clubs de Bàquet, Futbol i Patinatge

AGENDA I SERVEIS.....	2
EDITORIAL	3
EL POBLE EN VIU.....	4-7
INFORMACIÓ MUNICIPAL.....	8-10
REPORTATGE	11-14
ENTREVISTA	15-17
ESCOLA.....	18-20
ESPORTS	21
ENTRE CAMINS I CORRIOLS.....	22-23
MOSAIC	24-25
EURO	26-27

EDITA: AJUNTAMENT DE BESCANÓ

CONSELL DE REDACCIÓ: Lluís Comanala, Mei Ferrer, Fina Jiménez, Joan Masoliver, Ramon Ministrat, Ramon Ponsatí i Dolars Vilamitjana

PORTADA: Foto J. Masoliver

FOTOGRAFIA: Joan Masoliver, Joan Segur i arxius de l'Ajuntament i particulars

ELABORA: JJ Comunicació

IMPRIMEIX: Palahí Arts Gràfiques, SC

DIPÒSIT LEGAL: GI-1260-96

Amb el suport de

Diputació
de Girona

Que una població creixi és un signe evident que té viabilitat i que és prou jove.

En aquesta mateixa PILASTRA es parla, en l'entrevista a Jaume Casademont, de les "dificultats" que va passar el nostre poble amb motiu de la "creació" del Patronat. En aquell moment Bescanó era una població que no arribava a 1.000 habitants, fa menys de quaranta anys. La gent del Patronat varen suposar el primer creixement fort de població. Sempre es té la impressió que Bescanó creix en edificació però que li resulta difícil créixer en nombre d'habitants. No és així. En els últims quaranta anys Bescanó gairebé ha triplicat el número d'habitants, si bé és cert que Bescanó, com a municipi, ha experimentat uns altres paràmetres de creixement.

En els moments actuals està en fase d'execució un cens nacional i esperem que pel que fa a Bescanó pugui proporcionar dades fefaents i significatives sobre la realitat del nostre poble.

Bescanó creix en nombre d'habitants i creix el teixit social. En un temps no massa llunyà a Bescanó hi devia haver tres o quatre persones que tinguessin títol universitari. Ara no sabem quants, però segur que de cent no baixen.

Però és evident que si creix el número d'habitants també creixen les seves necessitats; creixen les possibilitats i les necessitats de tots, però també creix la probabilitat de fer un poble incòmode. És aquí on tots els bescanons hem d'esmerçar els nostres esforços per tal que la convivència mútua, el benestar de tots, els interessos dels uns i dels altres vagin harmònics en una mateixa direcció.

El Consell de Redacció

Activitats de l'Associació Gent Gran de Bescanó

Les activitats que hem dut a terme els darrers mesos han estat les següents:

- El passat mes de juliol férem una excursió al Parc Olímpic del Segre i la Seu d'Urgell.
- El dia 9 de setembre vam celebrar la Diada de Germanor. Després de la missa, vam fer la tradicional foto de grup i, tot seguit, vam anar, amb dos autocars i cotxes particulars, fins a l'hotel "La Terrassa" de Platja d'Aro, on férem el dinar de germanor acompanyats pel conseller de Benestar Social, Sr. Hortal, i l'alcalde de Bescanó, Sr. Soy. Fou un dia molt complet i vam passar-ho molt bé.
- El dia 21 d'octubre vàrem anar a Barcelona, on visitàrem el Liceu, passejàrem per la ciutat i, finalment, vam anar a la bonica sala de festes Bogart, on vam dinar i vam veure l'espectacle que hi feien.

També hem continuat realitzant tallers, una activitat de la qual cal destacar el següent:

- El dia 27 de juny vam celebrar la cloenda del curs 2000-2001 amb un berenar al Casal.

- El dia 3 d'octubre es va iniciar el curs 2000-2001 del taller d'Arts Aplicades, continuació dels anys anteriors, i també el curs conjunt de brodi-brodi.
- Enguany hem ampliat el nombre de tallers organitzant un curs de patchwork, que s'està desenvolupant amb molt d'èxit.

Per altra part, cal destacar que ja disposem del número de la Loteria de Nadal d'enguany, que és el 42.807. Esperem tenir sort com l'any passat.

També cal dir que la guanyadora de les estovalles que vam sortejar per la Festa Major va ser Conxita Roca, que viu al carrer Sant Antoni.

Finalment, cal assenyalar que les perruqueres Assumpta Moner (c/ Jacint Verdaguer - Tel. 972 44 04 01) i Genoveva Rafel (c/ Beat Buch - Tel. 972 44 01 64) col·laboren amb la 3a edat i ofereixen un descompte del 50 per cent. ■

La Junta

Sortida al Pic del Balandrau

El passat 7 d'octubre, 32 integrants de la Colla excursionista dels Isards de Bescanó van pujar al Pic del Balandrau, de 2.579 metres d'alçada.

El Balandrau és un cim destacat de la serra que separa les valls de Ribes (Freser) i Camprodon (Ter), entre els termes municipals de Queralbs i Vilallonga de Ter (Ripollès). ■

Donar sang

Tothom parla del mateix, els comentaris són molts, variats, extensos i, en el fons, molt preocupants. Els incidents ocorreguts en els Estats Units han sigut esgarrifosos; la quantitat de gent que ha patit i està patint per un familiar amb ferides greus, o per un amic encara enterrat sota la runa, no tenen paraules per calmar el dolor desesperat d'aquestes persones.

Nosaltres una cosa sí podem fer, donar 400 grams de la nostra sang per poder salvar una víctima del terrorisme.

No solament en l'atemptat nord-americà, sinó en qualsevol incident o accident que pugui passar en el nostre país, en el nostre poble, a un amic o familiar.

La sang no es pot fabricar, la sang és un bé que tots tenim i que molta gent n'està faltada.

Gràcies a tu, donant, per la teva donació desinteressada permetes salvar una vida o alleugerir una malaltia.

Tots hem de ser conscients i solidaris.

Donar sang és donar vida, fes-te donant!

Us informem que la propera extracció es durà a terme el dia 29 de desembre i aprofitem l'avinentsa per desitjar-vos unes bones festes nadalenes i un venturós any nou. ■

Narcís Carreras i Glòria Rigau

Caminada nocturna

Foto de grup dels participants a la caminada nocturna que es va dur a terme el passat dissabte 4 d'agost.

L'espectacle infantil que es va fer al pati de l'Alba Bescanonina abans de la Festa de l'Escuma.

Imatges de la Festa Major de Bescanó 2001

Els de la Comissió de Festes de Bescanó no escarmenten. Després de l'èxit de la festa del 1999 i del 2000, que van permetre que passessin per Bescanó estrelles com ara el Chaval de la Peca, Mojinos Escocíos i Rosendo, els de Festes a Beskanó ens havien assegurat que per al 2001 programarien una festa major molt més modesta. Sort, perquè si l'arriben a fer més grossa, què ens haurien portat: els Back Street Boys, potser? Madonna?

Un altre cop hem de felicitar els nois de Festes a Beskanó! per haver muntat una festa genial. Un altre any han aconseguit que amb un pressupost ajustadíssim, en un poble petit com el nostre, passin grups de la talla de Skalariak, que va fer un concert memorable, l'Orquesta Mondragón, que va oferir un espectacle de gran qualitat on va repassar tots els seus gran èxits, la Fundación Tony Manero... I és una llàstima que a última hora el grup revelació Dusminguet fallés, ja que es va estimar més fer una gira per Portugal. Francament, no saben el que es van perdre...

Cal destacar també la presència d'altres grups no tan coneguts, però que van aportar un altre aire a la festa. En aquest sentit, és de justícia recordar el grup República Bananera, amb un gran tio Tutu al capdavant, que va allargar la festa fins a altes hores de la matinada, en perjudici, potser dels organitzadors.

La comissió ha aconseguit fer de Bescanó un punt de referència a l'estiu. I no ho diu únicament el cronista: només cal fer una repassada als mitjans de comunica-

La Mostra d'Artesania que, coincidint amb la Festa Major, organitza cada any l'Ajuntament amb la col·laboració de l'Associació de Gent Gran i el Grup de Puntaires de Bescanó, ha arribat enguany a la seva 15a edició.

ció de les comarques o als fóruns de música que hi ha per Internet per adonar-se que hi ha molta gent, sobretot joves, que esperen amb candeleteres la festa major de Bescanó, perquè saben que hi trobaran bona música, bon ambient i, sobretot, bona gent.

Els de la Comissió encara han aconseguit una cosa més important: que els mateixos veïns de Bescanó se sentin implicats amb la seva festa i participin masssivament en tots els actes. El cronista recorda la feina que va tenir per trobar cadires buides per escoltar els Montgrins, per exemple, i per poder veure amb tranquil·litat els actes programats a la ja tradicional carpa, com la sessió de cinema que es va fer entre el concert i el ball de la Montgrins.

La plantada de gegants que es va dur a terme davant l'Església de Sant Llorenç el divendres 10 d'agost, a la sortida de l'Ofici solemne.

Els de Festes a: Beskanó! tenien clar que aquest any volien potenciar el caràcter popular, i més concretament bescanoní, de la festa, i em sembla que ho van aconseguir del tot. Primer, pel fet de donar cabuda dins el programa a grups del poble, en aquest cas, Els Corcs (el bateria és de Bescanó), ajudats en l'última peça per l'inefable Guillem Danés a la bateria. I segon, i pel cronista encara més important, per l'elevada participació dels bescanonins en tots els actes, però molt especialment en el concert de la Mondragón: moltíssima gent de Bescanó va assistir a l'acte, entre la qual es podien veure dues generacions (pares i fills) d'una mateixa família disfrutant de l'espectacle.

L'autor vol acabar la seva crònica destacant dos actes de la Festa Major. En primer lloc, la recuperació del pregó, a càrrec d'una colla d'actors del grup Onacseb, que van fer una acte basat en les contínues al·lusions al poble, i el sopar popular del primer dia, de gran qualitat culinària i amb un gran servei, del qual es va fer càrrec en Joan Càceres i la seva gent. Cal fer esment també del concert de la coral Preludi que va tenir lloc després del sopar, amb una primera part tranquil·la, on es va fer un repàs de música tradicional catalana, i una segona amb més marxa.

Segons la nostra opinió, són dos actes que caldria mantenir en les festes vinents, a causa del gran èxit i de l'elevada participació dels veïns, com demostra el fet

que molta gent no va poder gaudir del sopar perquè les places eren limitades (hi van assistir unes 400 persones), problema que els organitzadors es comprometen a resoldre de cara a l'any vinent, perquè tothom que vulgui hi pugui participar.

I bé, acabem com sempre: enhorabona, continueu així, i gràcies, gent de la comissió de festes, per les festes que ens munteu. ■

S. Cànobes

La temporada 2001-2002 del GEB

El Grup Excursionista de Bescanó va començar de nou les seves activitats a finals de setembre. Aquest any ha introduït novetats en el seu plantejament. La més important: donar entrada a nens a partir del quart nivell de parvulari i fins a acabar el cicle superior de primària.

Els nens i nenes que hi assisteixen, un total de 35, es reparteixen en tres grups depenent de les edats i els nivells escolars: un grup de P4 i P5, un grup de 1er i 2on i un grup de 3er, 4art, 5è i 6è.

A banda de la incorporació d'edats més infantils, el GEB també ha començat una nova adequació de les seves dependències. Així, els locals s'han pintat de nou i s'han recuperat algunes dependències de l'antiga rectoria (seu del GEB) per a encabir-hi amb tota solvència els diferents grups i les diferents activitats lúdiques i culturals que s'organitzen cada dissabte a la tarda.

També cal destacar que les inscripcions s'han programat per trimestres, d'aquesta manera es facilita encara més l'accessibilitat al GEB.

Entre les activitats més notòries que s'organitzen aquest primer trimestre, cal destacar les colònies que es faran a primers de desembre i la participació al Pessebre vivent (hi faran tres quadres) per les diades de Nadal. ■

L'escola pública de Bescanó estrena cuina

El CEIP Dr. Sobrequés de Bescanó ha estrenat aquest curs 2001-2002 la nova cuina que es va construir i equipar durant l'estiu gràcies a la decisió de l'Ajuntament de finançar les obres sense esperar que se'n fes càrrec el Departament d'Ensenyament, que és l'administració a qui correspon dur a terme aquest tipus d'actuació.

L'Ajuntament de Bescanó va decidir avançar els 15 milions de pessetes que ha costat la construcció de la nova cuina i la maquinària que s'hi ha instal·lat, entre la qual destaquen dues cambres frigorífiques, una de congelació i l'altra de conservació, així com la rehabilitació del menjador escolar, on s'han pintat les parets i s'ha instal·lat un nou paviment.

L'Ajuntament, que pensa demanar una subvenció al Departament d'Ensenyament que ajudi a finançar les despeses d'aquestes obres, va adoptar aquesta decisió de fer una cuina nova perquè l'antiga havia quedat desfada -no s'ha d'oblidar que les escoles de Bescanó es van fer ja fa 20 anys- i no podia donar un bon servei als alumnes que es queden a menjar al col·legi.

L'Ajuntament va tenir en compte que el menjador escolar és un servei imprescindible per a moltes famílies que tenen als seus fills estudiant al CEIP Dr. Sobrequés i, per tant, considera que tant la cuina com el menjador han de tenir unes condicions òptimes, com totes les altres instal·lacions del centre, perquè s'afavoreixi la tasca docent que s'hi desenvolupa. ■

L'oferta de cursos i curssets

En primer lloc cal parlar dels cursos de natació que es van organitzar l'estiu passat des de la Regidoria de Joventut i Esports i que han tingut una molt bona participació.

Així, el mes de juliol es van fer sis grups repartits en les categories de nadons, iniciació preinfantils, iniciació infantil, perfeccionament infantil i adults. En total hi van assistir unes 60 persones. A l'agost es van fer tres grups: un d'infantil, un d'adults i un per a jubilats. En aquests hi van participar 25 persones.

En segon lloc, hem de referir-nos als cursos i curssets

que han començat a fer-se a partir del passat setembre, com ara els de balls de saló, gimnàstica de manteniment, escola esportiva...

En els cursos de balls de saló, que van començar a l'octubre i que encara s'estan fent al local de Sant Llorenç, hi ha inscrites unes 20 parelles, de diferents edats, repartides en dos grups, un d'iniciació i un altre de perfeccionament.

Al curs de gimnàstica de manteniment, que es divideix en diversos grups i que es desenvolupa actualment tant a Bescanó com a Montfullà, hi participen un total de 90 persones.

Per la seva part, a l'escola esportiva, adreçada als escolars de P4 fins a 5è de Primària, hi assisteixen un total de 45 nens i nenes.

Altres cursos que es desenvolupen amb les mateixes característiques que en anys anteriors són els de cuina, puntes de coixí, ioga, anglès i català. ■

El pavelló disposarà aviat d'un sistema d'escalfament solar d'aigua sanitària

L'Ajuntament de Bescanó ha tret a informació pública el projecte per dotar d'un sistema d'escalfament solar d'aigua sanitària al pavelló poliesportiu, que, d'aquesta manera, es convertirà en la primera instal·lació de titularitat municipal dotada amb plaques solars.

Les conclusions de l'estudi sobre de viabilitat de la implantació de sistemes d'escalfament d'aigua sanitària a les dependències municipals, que va encarregar a finals del 2000 l'Ajuntament de Bescanó, assenyalaven que aquest sistema es podia instal·lar al pavelló poliesportiu, al CEIP Dr. Sobrequés i al camp de futbol.

Per tant, la instal·lació de plaques solars al pavelló poliesportiu representa únicament una primera mostra de la voluntat de l'Ajuntament d'apostar per les energies renovables per tal de fer de Bescanó un municipi sostenible.

Cal recordar que l'Ajuntament ja havia expressat el seu desig d'executar cada any un d'aquests projectes i que el pressupost del 2001 ja conté una partida per instal·lar plaques solars a les dependències municipals. L'aposta de l'Ajuntament per les energies renovables també es fa palesa en les ordenances municipals, que preveuen que els particulars que instal·lin sistemes d'escalfament solar d'aigua sanitària a les seves cases estan exempts de pagar l'impost de construccions. ■

Ampliació de la zona industrial de Montfullà

La zona industrial de Montfullà ampliarà la seva superfície en més de 270.000 m², dels quals 162.000m² es destinaran a fer les parcel·les on s'instal·laran les noves

indústries i els 108.000 m² restants correspondran a vials, equipaments, jardins i aparcaments.

L'Ajuntament de Bescanó impulsa aquesta ampliació, que es preveu que s'iniciï a mitjans del 2002, perquè està convençut que resultarà molt beneficiosa per al municipi, ja que la implantació de noves indústries augmentarà la riquesa del nostre municipi.

Cal assenyalar que, a més d'un augment dels ingressos municipals, que es podran destinar a inversions que repercuteixen en benefici de la majoria de ciutadans de Bescanó, la instal·lació de noves indústries a la zona industrial de Montfullà comportarà la creació de llocs de treball al nostre municipi. En aquest sentit, l'Ajuntament té un acord amb les empreses per tal que donin prioritat als veïns de Bescanó a l'hora de cobrir els llocs de treball necessaris per tirar endavant la seva activitat. ■

Recuperació del nucli antic de Bescanó

Des de fa anys, l'Ajuntament porta a terme una sèrie d'actuacions encaminades a recuperar el nucli antic de Bescanó. De moment, i per ordre cronològic, ja s'ha habilitat el Parc de l'Ajuntament, s'ha actuat al carrer Santa Anna i el pàrquing i s'ha rehabilitat la plaça del Poble i l'Església de Sant Llorenç i els seus entorns.

La darrera actuació ha consistit en l'enderrocament de l'antiga escola bressol, que ha permès recuperar un espai, que es destinarà a plaça pública, i que ha possibilitat esponjar l'entorn de l'Església de Sant Llorenç, així com recuperar l'antic safareig públic del poble.

A més, està previst obrir un nou carrer, que s'anomenarà Vidal i Barraquer i que connectarà l'Església de Sant Llorenç amb la part nova del poble. En aquest sentit, cal indicar que l'Ajuntament té previst que el carrer de Dalt sigui de direcció única i que estigui prohibit aparcar a la plaça, on s'hi podrà deixar el vehicle quan sigui només l'estona necessària per anar a comprar als establiments comercials d'aquest sector del poble. ■

La Pilastra.- Carreteres ha respost a la petició de l'Ajuntament i ha posat tela metàl·lica a tot el sector de la Pilastra per evitar la caiguda de pedres.

Bandes rugoses.- L'Ajuntament ha col·locat bandes rugoses a diversos indrets del poble de Bescanó per evitar els excessos de velocitat en uns llocs molt transitats.

Mobiliari infantil.- Durant l'estiu les places del poble s'han equipat amb un variat mobiliari infantil per tal que que la mainada hi pugui passar l'estona divertida i amb seguretat.

La depuradora de Bescanó es començarà a fer el primer semestre del 2002

Si no hi ha cap imprevist que retardi el procés de contractació que s'està duent a terme actualment, l'estació depuradora d'aigües residuals (EDAR) de Bescanó es començarà a construir el primer semestre del 2002.

A principis de novembre, el Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya va anunciar la licitació d'aquest projecte, que té un pressupost d'execució de 290 milions de pessetes, així com del manteniment d'aquesta estació depuradora durant el seu primer any de funcionament, pressupostat en 9 milions de pessetes.

Un cop descartada l'opció de construir la depuradora en un solar situat a prop del nucli urbà de Bescanó, ja que l'estudi del subsòl va demostrar que, a més de moltes roques, hi havia risc d'inundacions, l'estació depuradora s'emplaçarà ens uns terrenys de Montfullà, una ubicació que permetrà depurar les aigües del poble de Bescanó, de la urbanització Pol de Montfullà i de les cases del Pla de Montfullà.

L'alcalde de Bescanó, Xavier Soy, ha destacat la importància d'aquest equipament, ja que evitarà que es continuïn abocant directament al riu les aigües residuals de Bescanó, que, per cert, és un dels pocs municipis grans de les comarques gironines que encara no tenen EDAR.

Soy també va remarcar que aquesta estació depuradora no solament suposarà un benefici per Bescanó, sinó també per tots els pobles que es troben aigües avall del Ter, ja que ben segur que notaran la reducció de la càrrega contaminant que comportarà la seva posada en funcionament.

Finalment, cal recordar que la Generalitat té previst que en un termini de 3 anys totes les aigües residuals de Catalunya es depurin. Aquest és l'objectiu del Pla de Sanejament que ve desenvolupant l'Agència Catalana de l'Aigua, que finança la construcció de les depuradores amb la taxa de sanejament que tots paguem amb el rebut de l'aigua. ■

“El racó dels contes” torna a la biblioteca de Bescanó

Com sabeu, per tercer any consecutiu, tornem a tenir a la Biblioteca “El racó dels contes”, una campanya de foment de la lectura i d'animació infantil a les biblioteques. La campanya es porta a terme durant els mesos d'octubre a febrer del curs 2001-2002 amb una periodicitat quinzenal i un total de deu actuacions. En concret, les sessions tindran lloc els dies 8 i 22 d'octubre, 5 i 19 de novembre, 3 i 17 de desembre, 14 i 28 de gener i 11 i 25 de febrer, totes a partir d'1/4 de 6 de la tarda.

El Centre de Formació Teatral el Galliner està format per 6 actors i actrius: David Planas, Meritxell Yanes, Pepa Llobet, Rosa Vila, David Ribas i Mònica Sagner.

La seva finalitat és fomentar l'hàbit de la lectura i que els nens s'ho passin bé escoltant els contes que se'ls explica. Tots ells estan plens de màgia i imaginació, cosa que fa que els nens els escoltin amb molta atenció i que, a vegades, fins i tot hi participin.

Cada contista porta sempre un objecte misteriós per motivar i cridar l'atenció del públic infantil, i és aquí quan el nen entra de ple dins el conte i la seva màgia. S'expliquen gairebé sempre dos contes. Quan s'ha acabat l'explicació, els nens, en comptes de picar de mans i espantar el follet que viu a la biblioteca, aixequen les mans enlaire quan el conte els ha agradat molt, les deixen avall si no els hi ha agradat i en posen una amunt i l'altra avall si els hi ha agradat una mica.

El grup de teatre el Galliner porta un repertori molt ampli de contes i, depenent de l'edat del públic que assisteix a les sessions, n'explica uns o altres.

En principi, la majoria de públic que ve a escoltar contes a la biblioteca és infantil, però s'ha de destacar també la quantitat de pares i mares, avis i àvies, que, acompanyant als nens, també gaudeixen d'aquest espectacle.

La campanya té molt bona acollida, i us animo a tots a venir a la biblioteca a escoltar contes, creieu que valen la pena!

Per finalitzar, cal dir que aquesta campanya està organitzada per la Diputació de Girona i el Centre de Formació Teatral el Galliner, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Bescanó. ■

Fina Jiménez

La Rosa explicant un dels seus contes als més menuts.

Bescanó creix

1915-Valentí Fargnoli. El carrer de Dalt, edificat al segle XIX en solars de can Font. Sempre ha estat un carrer de gent de classe obrera, tot i que durant la República fos el carrer d'en Galan i Garcia i durant la dictadura fos el carrer d'en José Antonio, que no hi van posar mai els peus.

1918-Valentí Fargnoli. El pla de Bescanó. Aquí acaba el pla de Girona i la vall del Ter s'endinsa, cap a l'oest, entre els paisatges de les Guilleries i el Collsacabra.

Bescanó forma part de la comarca del Gironès. El municipi -més de 36 Km2- comparteix la geografia i el paisatge del Gironès i la Selva: ressegueix els darrers contraforts de les Guilleries entre la riba dreta del Ter i la capçalera de l'Onyar.

L'entorn rural conserva el passat agrícola: camps fèrtils al pla, turons de bosc espès i algun d'urbanitzat. La població, dinàmica, ha depassat els 3.000 habitants: molta gent ve a viure a Bescanó i va a treballar a l'àrea de Girona; el cap de districte creix mentre la perifèria es va despoblant. L'economia, industrial i de serveis, també creix i es modernitza.

El terme municipal de Bescanó aplega quatre termes parroquials: Bescanó, Estanyol, Montfullà i Vilanna, amb els veïnats de Pujals i Trullàs. Aquest territori comparteix una mateixa història a partir de mitjans del segle XIX. Però cada parròquia conserva el seu nom i la seva identitat històrica de fa més de mil anys. L'arqueologia ens mostra encara un passat més remot i dispers: del poblat ibèric d'Estanyol a la vil·la romana de Montfullà, de

les capelles preromàniques de Vilanna als petits castells medievals de Bescanó.

Tenim riu, però no tenim pont, ni barca. Al llarg dels segles hem domesticat el Ter per traçar a la seva riba humanitzada les nostres obres paral·leles: la sèquia Monar, un rec gros i un canal petit; alguns molins, tres centrals i una fàbrica tèxtil; del camí ral n'hem fet un carrer i del tren d'Olot un "carril bici".

D'ençà de l'Edat Mitjana hem compartit l'esdevenir col·lectiu del pla de Girona: la dependència antiga, però també la simbiosi positiva del present.

1920-Valentí Fargnoli. Reconstrucció de la resclosa d'en Joga -embocadura del canal de la Gròber- desfeta pels aiguats de tardor. Cada any, des de l'Edat Mitjana, hem reconstruït la resclosa del molí i la de la sèquia Monar amb rierencs, feixines, estaqües de roure i morter de calç. Ara vivim refiats de la resclosa de Susqueda, amb la tranquil·litat de saber que, si torna a guanyar el riu, ja no caldrà refer res.

El poblat prehistòric del Puig d'en Rigau de Montfullà i el poblat ibèric del Puig d'en Cendra d'Estanyol (s. IV aC), la vil·la romana trobada sota l'església de Montfullà (s. III aC) i les cases fortes medievals (s. XII dC) són, per ara, els testimonis més antics de colonització sedentària d'aquestes terres. Aquests primers establiments humans dispersos pels turons boscosos que circumden el pla de Bescanó, no són pas l'origen del nucli urbà.

El nucli del poble es forma a l'entorn de l'església de Sant Llorenç (documentada el 1051), situada al centre de la plana. La baixa qualitat dels elements constructius, els terratrèmols, les

1920-Valentí Fargnoli. Habitants del barri del Raval davant l'hostal-botiga de can Benetó.

1920-Valentí Fargnoli. La Plaça, vista des del sud. Se n'ha dit plaça de la República, plaça de la Constitució i plaça d'Espanya. Sempre ha estat més fàcil canviar-li el nom que el paviment.

invasions, les guerres i els setges de Girona, han esborrat els vestigis d'un minúscul nucli urbà medieval.

Fins al segle XVI no comença a consolidar-se el nucli urbà d'edificis de pedra, sòlids i de planta més regular, que entreveiem avui. Aquest nucli urbà també es desenvolupa amb un creixement orgànic: carrers estrets i tortuosos al voltant del sagrat de l'església parroquial. L'estructura de les cases: de planta i pis, entre parets mitgeres, respon a les necessitats de l'habitatge dels jornalers o menestrals, però s'hi combinen elements propis de les cases agrícoles. Les masies mantenen els seus emplaçaments dispersos per la muntanya.

Al segle XVII es consolidarà el nucli urbà. Les nombroses mostres de cases de carrer podrien fer pensar erròniament que el poble data d'aquesta època. Els masos dispersos pel bosc es van abandonant i es reedifiquen les masies a la plana fèrtil, decorant les façanes amb sobris elements inspirats en l'estil arquitectònic renaixentista i barroc. Entre les cases disgregades, les del nucli urbà i els habitatges "públics": rectoria, molí i taverna, la parròquia de Bescanó acaba el segle XVII amb unes quaranta cases: catorze disgregades per la muntanya i el pla i la resta agrupades a la sagrera.

Al segle XVIII Bescanó pateix forts daltabaixos demogràfics: "Se respon que se troba en dit lloch y terme trenta casas y de avitadas vint y quatra y de desabitadas duas y quatra de reduidas" (Paper de respostes, 1716). Però les dècades de relativa prosperitat de final de segle podran compensar les desfetes econòmiques i demogràfiques causades per les guerres, les malalties i les crisis econòmiques. Durant el segle XVIII la població de la parròquia es triplica, passant dels 160 habitants (1716) als

450 de finals de segle. El nombre de cases tot just es duplica, fet que mostra l'increment de membres per família. La diversificació dels cognoms mostra la importància de la immigració en aquest augment demogràfic: a finals de segle es produeix l'arribada de famílies procedents de masos emboscats i d'altres parròquies veïnes. El nucli urbà creix i es basteixen les primeres cases alineades formant els carrers de Sant Sebastià i Santa Anna que, partint

de la sagrera, es dirigeixen a les ermites respectives i, tramuntant el congost de la Pilastra, cap a Girona. Al camí del Ter i al camí d'Estanyol s'hi fan cases, però encara no es configuren com a carrers. Creix el petit nucli del raval formant un sol carrer a l'encreuament del camí ral amb els camins que baixen de les masies del bosc. El Barroc apareix fugaçment en l'arquitectura de la façana renovada de l'església de Sant Llorenç (1790) i en alguna façana de les cases del carrer de Santa Anna:

Abans del 1926-Autor desconegut. Façana posterior de Can Sambola -antigament dit mas Pagès- amb l'era i els jardins, poc abans que aquest edifici senyorivol fos comprat pel Consistori i reconvertit en Casa de la Vila i escoles.

can Tarrés Vell (1762-1767). Durant tot el segle XVIII, a la parròquia de Bescanó es construeixen unes quaranta cases noves, de gran senzillesa arquitectònica: disset s'edifiquen al voltant de la sagrera o allargant radialment els nous carrers, una dotzena s'escampen aïllades pel bosc, quatre s'afegeixen al raval i la resta s'edifiquen disperses pel pla. L'any 1787 les quatre parròquies, que encara no formen municipi, sumen 1.163 habitants.

Al segle XIX, tot aquest avenç serà estroncat per la Guerra del Francès (1808-1814). La Parròquia de Bescanó perd la meitat dels 422 habitants que tenia l'any 1800. Però tot seguit s'inicia la recuperació demogràfica, associada al creixement urbà, impulsada pels avenços tècnics en els camps de l'agricultura, la higiene, les comunicacions, etc. A Bescanó es desenvolupen els oficis menestrals:

1921-Valentí Fargnoli. La plaça del poble, l'única escola de nens i l'únic mestre (amb les seves filles). A la dreta del mestre, el seu fill, que quinze anys més tard dirigiria la primera i única banda musical que ha tingut Bescanó: "Do-re-mi-fa-jazz"

sastres, teixidors, paraires... A finals de segle Bescanó rep un fort impuls de modernitat amb la implantació de la indústria tèxtil Gròber S.A. i amb el traçat del ferrocarril Olot-Girona. Durant el segle XIX es configura la plaça, es consolida el carrer de Dalt i apareixen les cases del nou traçat de la carretera Girona-Manresa (1880), que avui coneixem per carrer Major o N-141. Les cases d'aquest

1930-Autor desconegut. Façana barroca (1790) de l'església parroquial de Sant Llorenç. El temple està documentat des de l'any 1051. A l'esquerra es veu la paret de l'antic cementiri, traslladat als afores el 1942.

segle responen a una certa planificació urbanística lineal a l'entorn de les vies de comunicació, seguint un mateix patró constructiu: entre mitgeres, d'igual amplada i alçada, de dimensions reduïdes i edificades amb materials menys nobles i més lleugers, que aporten una major economia i eficàcia constructiva. Són habitatges de famílies obreres, però conserven cert caràcter rural: patis amb corts, graners i pallisses que permeten una activitat agrícola (hortícola) que complementa els jornals. Aquest creixement és impulsat per una nova onada immigratòria procedent dels nuclis rurals veïns. L'any 1900 el municipi té 1.996 habitants.

Al segle XX, abans de la Guerra Civil, l'edificació d'habitatges urbans manté un creixement sostingut. A principi de segle la fàbrica tèxtil Gròber S.A. promou cases per a obrers al carrer Major i prop de les naus industrials, però sense constituir colònies. També apareixen algunes cases amb façanes d'obra vista de rajol inspirades en conceptes estètics del noucentisme: les centrals elèctriques, ca l'Huix, cal Carreter... D'altres habitatges apare-

1942-Josep Frigolé Grau. Ampliació de la fàbrica tèxtil Gròber S.A. El 1893 l'empresa comprà el molí de Benages, propietat de la casa dels comtes de Berenguer, que apareix al fons. El dret sobre les aigües del Ter, que el molí posseïa des del segle XVI, es va aplicar a una central hidroelèctrica que també subministrava la fàbrica de Girona.

llats i "pisos" són construïts i arrendats a famílies obreres immigrants que s'estableixen al poble: es formen nous barris obrers a can Ribes, al Raval i prop de la fàbrica Gròber. Durant la II República es construeixen algunes cases aparellades de protecció oficial al Raval.

Entre 1940 i 1950-Autor desconegut. Nostra Senyora de la Concepció. Capella privada de la casa dels comtes de Berenguer. D'estil neo-romànic, amb planta octogonal i cúpula. Edificada el 1879 com a cenotafi del comte i la comtessa. Miquel de Palol -Girona i jo fa unes precioses descripcions de l'ambient vuitcentista i decadent que envoltava la casa i els seus estadants.

planta, aïllat i independent, no pas com un eixample del nucli existent. Preveient un creixement intens de la població, i de la fe, s'edifica l'església nova de l'Assumpta (1963), enorme i inacabada.

Durant la Guerra Civil i la postguerra es millora la infraestructura dels carrers i els serveis, però es paralitza la construcció d'habitatges fins que es promouen algunes cases de protecció oficial, disperses i adaptades encara a l'economia agrícola. La fàbrica Gròber promou o col·labora en la construcció d'edificis públics: el Cinema Unió i l'església de l'Assumpta.

La dècada del 1960 porta la filosofia del "desarrollismo" promouat pel règim franquista i trasbalsa l'urbanisme de Bescanó amb la creació del Patronat de l'Habitatge i l'aparició dels primers blocs de pisos a l'avinguda de l'Assumpta. "El Patronat" s'urbanitza com un barri de nova

1945-Josep Frigolé Grau. Els paletes d'en Josep Frigolé edificquen el "Cinema Unió" al solar de l'antiga fàbrica tèxtil d'en Font. La fàbrica Gròber en feia el mecenatge. Durant molts anys, els locals d'aquest teatre adaptat al cinema seran la seu de l'associació cultural i esportiva "Alba Bescanonina".

Al principi de la dècada de 1970 s'especula amb la urbanització sistemàtica de la meitat del pla de Bescanó. Els avantprojectes urbanístics tracen la quadrícula de carrers perpendiculars a la "Avenida del Generalísimo" i a l'avinguda de l'Assumpta, que s'estenen des del congost de la Pilastra fins a la riera de la Vilaplana i de la Miquela fins al riu Ter. Al Patronat es preveu la construcció d'una desena de blocs de 60 habitatges, de cinc pisos d'alçada, que ocuparien els solars dels carrers Joan Vilanova i Salvador Espriu fins al peu del turó de la Miquela. Afortunadament només se'n va construir el primer bloc.

L'arribada de la democràcia atura aquests projectes especulatius. D'ençà del primer Pla General d'Ordenació Urbana (1977), es preveu un creixement urbanístic i poblacional sostingut, però racional, concentrat en nuclis ben cohesionats i dotats de serveis que evitin la formació d'un poble dormitori. Durant el darrer quart del s. XX es consolida la retícula de carrers que havia d'unir el Patronat amb el nucli antic, es regula la densitat d'ocupació, les rasants, les alçades i les tipologies dels edificis i s'esponja el nucli urbà amb espais verds. Es crea una zona esportiva i de serveis a l'extrem sud del nucli urbanitzat, es rehabilita el barri vell (amb criteris poc clars) i es potencien els jardins de can Sambola (antic camp de futbol) com a espai públic del barri vell. Creix un nou eixample residencial a l'entorn de la plaça de les escoles. Es desestima la creació

1956-Autor desconegut. El passeig Sambola, engalanat, a l'encreuament amb el camí de l'estació de tren i el carrer Major. Bescanó es prepara per rebre el bisbe de Girona que inaugurarà el campanar -encara sense rellotge- reconstruït després de la Guerra Civil. Sota el jou del franquisme s'imposa una velocitat màxima de 30 Km./hora. Tot progressava tan lentament...

d'un nucli industrial entre la via del tren i el riu Ter i, en canvi, es desenvolupa un polígon industrial compartit amb el municipi de Salt. Es recupera el carril-bici Olot-Girona. La reserva de sòl preveu una variant pel nord del nucli urbà, una depuradora i l'ampliació d'espais i serveis públics. Queden pendents les actuacions per protegir i conservar les ribes del Ter, el patrimoni cultural i els nuclis rurals, evitant-hi la sobreexplotació, la urbanització especulativa i la degradació ambiental i paisatgística. L'any 1998 el municipi té 3.133 habitants.

Al s. XXI, part del municipi de Bescanó s'integrarà a la conurbació del pla de Girona. Serà el segle de la parròquia de Montfullà. Als turons d'aquesta parròquia -al costat d'una immensa planta d'aigua potable- veurem aparèixer una ciutat jardí. Al pla de Montfullà s'alçaran ponts sobre el Ter per donar pas a la variant oest de Girona

i al nou traçat de ferrocarril d'alta velocitat. Creixerà més encara un polígon de serveis i indústria lleugera entre Bescanó-Salt-Vilablareix i el paisatge s'enteranyinarà de vies, carreteres, cables elèctrics i conductes soterrats. El municipi sembla preparar-se per acollir 5.000 habitants pels voltants del 2010. ■

Lluís Solé i Perich

Informació i imatges que es poden trobar a la web del CEIP Dr Sobrequés: www.xtec.es/clip-drsobreques
Publicat a: Memòria gràfica de les comarques gironines. Diari de Girona. Girona. Any 2000 p. 49-56. Col·lecció dirigida per Narcís Castells i Calzada.

1967-Pere Magrià. El Patronat o les Cases Noves. Vista del carrer Coromina, eix d'aquest barri residencial de classe obrera edificat de nova planta en un paratge aïllat del nucli urbà. Les cases aparellades d'una o dues plantes formen una quadrícula de carrers entorn d'una plaça i un bloc de pisos on s'ubicaven els serveis bàsics.

Guanyadors de la categoria infantil del Quart Concurs Literari Bescanó

En aquest suplement de la revista LA PILASTRA transcrivim les dotze obres premiades en el Quart Concurs Literari Bescanó dins la categoria infantil, que està reservada a alumnes de l'escola Dr. Sobrequés i que se subdivideix en les següents subcategories: fins a P5, fins a 2n, fins a 4t i fins a 6è de Primària.

Subcategoria fins a P5

La moto del noi

Fa molt de temps, quan els ocells tenien dents, hi havia una moto desmuntada; la va arreglar, la va provar i anava molt bé. El noi estava content i va guanyar totes les curses.

Cata-cric, cata-croc, aquest conte s'ha fos.

ADRIÀ ROVIRA MÁRQUEZ

El núvol

Hi havia una vegada un núvol. Un dia el núvol li va dir al sol que se n'anés cap a casa perquè volia que plugués.

I per allà passava un gat amb el cul arremangat i aquest conte s'ha acabat.

CRISTINA TORRAS SUREDA

L'Ona i l'Ia

Hi havia una vegada una bruixa. Un dia es va emportar l'Ia i l'Ona, però la Falina i el Mamut, que eren els seus gossos, van fer un forat a terra i les van salvar i se'n van anar a Els Angles per divertir-se.

Però la bruixa ho va veure i l'Ia i l'Ona es van amagar darrere d'un ós de plàstic. Però la bruixa no sabia que algunes nits l'ós es tornava de veritat i se'l va menjar.

I per allí passava un gat amb el cul arremangat i aquest conte s'ha acabat.

ONA VIVÓ NAVARRO

Subcategoria fins a 2n

La nena que no tenia nom

Hi havia una vegada una nena que no tenia nom i que un dia va dir a la seva mare: - *Mama, jo vull tenir nom.* I la seva mare li va dir: - *Tu ja en tens de nom.* I ella deia: - *Quin és el meu nom?* I la seva mare li va dir: *El teu nom és Esmeralda.* I ella deia: - *No és aquest, diguem el meu nom real.* I la seva mare li va dir: - *És aquest el teu nom real.* I la nena deia: - *No, no i no, t'he dit que no.*

Ella no s'ho creia, però la seva mare ja ho sabia que es deia Esmeralda. Però al final ja va saber que es deia Esmeralda i ja va poder anar a l'escola, perquè si no sabia el seu nom no podia anar a l'escola.

ANNA GUANTER EUSEBIO

La vaca sense taca

Hi havia una vegada una vaca que no tenia taca i que sempre plorava i plorava. Un dia va ploure petroli i se li va fer una taca i el pagès la volia matar perquè només una taca no havia sortit mai a una vaca. Un altre dia va ploure i se li va esborrar. Conte contat que s'ha acabat.

FRANC MASSANEDA FELIU

On t'has ficat llapis?

Un dia a la nit un llapis se'n va anar a dormir i una goma el va segrestar. L'endemà, quan totes les joguines es van despertar no s'ho podien creure, el llapis havia desaparegut.

La maquineta va decidir fer un forat al terra, i per sort la goma havia empresonat al llapis allà mateix. La maquineta va agafar el llapis i el va portar amb les altres joguines. La maquineta va tornar a baixar pel forat i va lligar la goma i la va tirar a les escombraries i quan ja va ser a dalt -la maquineta- va dir:

- *Per què no fem una festa?*

- *Sí, sí, van dir totes les joguines.*

I quan va començar la festa, el llapis li va dir a la maquineta:

- *Moltes gràcies maquineta, no ho oblidaré mai!*

NORA VENDRELL MASÓ

Subcategoria fins a 4t

El científic anomenat Hungor

Vet aquí un científic anomenat Hungor que vivia en un estrany taller. Li agradava molt fer màquines potents de molta energia. Sempre havia somiat fer la màquina més potent del món.

- *Ha arribat el gran dia!*, va dir l'Hungor.

Estava molt nerviós, avui era el gran concurs de màquines grans. Llavors va dir:

- *Oh no!, en Joel!*

En Joel havia sigut sempre el seu rival.

Ell va anar com una bala cap al taller. Després es va afanyar a fer experiments científics. Va tardar 40 hores i mitja en muntar un mega cable molt potent amb energia i 32 cables elèctrics. Va anar ajuntant molts mega coses metàl·liques i molts motors antioxidants. Tots els concursants es preguntaven:

- *Ho seré jo?*

- *O jo?*

- *Potser jo?*

- *Millor que jo, no!*

I molts més s'ho preguntaven.

Després, al taller l'Hungor va començar a fer experiments com aquests: una granota amb coll de girafa, una serp amb cul d'elefant, un ànec amb bec de cigonya, un rinoceront amb ales d'ocellet petitet, un goril·la amb un ull de tauró i un virus amb banyes de toro.

L'endemà l'Hungor va posar la súper mega màquina d'energia en un taulell gran.

Després el presentador va dir:

- *La màquina de l'Hungor i la d'en Joel són molt iguals, farem un desempat.*

L'Hungor es va posar ràpidament a enganxar: les palanques amb els 32 cables, els 32 cables amb els motors, els motors amb el mega cable...

I sabeu qui va guanyar? L'Hungor!

Vosaltres, en el lloc d'en Joel, com estaríeu?

ADRIÀ CORELLA GONZÁLEZ

En Quim invisible

Hi havia una vegada un nen que es deia Quim; tenia molts problemes perquè mai no vigilava per on passava. En Quim sempre ensopegava amb les persones, tothom l'escriassava. Ja n'estava tip!

Un dia va caure sobre una senyora tota vestida estranya, a la senyora li va caure una cosa de la butxaca. En Quim la va recollir, semblava una bareta. En Quim li va preguntar:

- *Senyora, ets una fada?*

Ella li va dir:

- Sí, sóc una fada, però no cridis que si em veu tothom em demanaran desitjos. Vinga, anem al bosc i et concediré un desig.

En Quim va dir que sí. I anant a la muntanya en Quim va estar a punt de xocar contra un pescador, però la fada li va dir:

- *Vigila que xocaràs.*

En Quim no va xocar per primera vegada.

Seguint el camí del bosc, la fada el va portar a casa seva, que era molt estranya. En Quim es va espantar. La fada va fer un experiment per al problema d'en Quim.

Va fer un experiment que quedés invisible. I en Quim no va tenir més problemes.

Quan era invisible no podia jugar amb ningú i s'avorria molt. Va tornar a casa la fada. La fada no el va veure perquè era invisible, però en Quim va cridar:

- *Sóc aquell nen que vas convertir en invisible perquè xocava amb la gent.*

La fada li va treure l'encanteri que li havia fet. En Quim li va dit tot el que li havia passat. Li va dir que no volia ser invisible perquè no podia jugar amb els seus amics.

En Quim va demanar a la fada que li fes un encanteri per tal que anés en compte i no xoqués amb les persones i aquest encanteri sí que va funcionar.

Ara puc jugar amb els meus amics i no ensopegar amb ningú. Estic molt tranquil sense que ningú no em cridi i tot gràcies a la fada del bosc i els seus encanteris.

DAVID FARRARONS ESTEVE

El gegant de Bescanó

Fa molt temps, quan els gossos i els gats parlaven, eren feliços, però quan els gegants demanaven impostos no ho eren pas tant de feliços.

Vet aquí que un dia en una casa petiteta hi havia un gos que es deia Rovelló. Era petit però ja creixia. Tenia cinc mesos, era de color blanc i molt bonic. La casa estava molt atrotinada, però s'hi podia estar.

De sobte van trucar a la porta i era l'alcalde, que també era el gegant i el rei del poble. En Rovelló va sortir a rebre'l, però quan el va veure de seguida va saber que venia a reclamar-li els impostos i va fugir corrent. Es va emportar una maleta amb menjar, tots els seus estalvis i també una manta per dormir al bosc.

Va trobar un cau. Era bastant petit però hi podria passar la nit. La nit li va passar molt a poc a poc, perquè tenia por dels animals.

L'alcalde el va sortir a buscar amb el seu exèrcit de gallines gegants, i van estar a punt de trobar-lo, però per sort no el van veure.

L'endemà en Rovelló tenia gana, molta gana, i va anar al poble per veure si trobava alguna cosa de menjar. Quan hi va ser, va anar a la botiga d'en Pep, que venia pastissos molt bons. Amb en Pep eren molt amics i li va donar tres pastissos de xocolata i de maduixa, i se'ls va menjar allà mateix mentre xerrava amb en Pep.

Però quan va sortir de la botiga es va estranyar de veure un pallasso. En aquell poble no n'hi havia de pallassos.

- *Fes una tombarella, va dir el pallasso a en Rovelló.*

En Rovelló la va fer sense saber perquè, però la va fer tan bé que el pallaso va convidar-lo a treballar amb ell al circ de Bescanó.

- *En Rovelló va preguntar, a quin circ?*

- *Sí, ara ja en teniu de circ, aquest matí n'ha vingut un.*

- *I tant que vinc al circ amb tu!*

Quan hi van ser, van assajar l'espectacle fins que els hi va sortir molt bé. L'estrena era aquesta tarda. A tothom li sortia bé. Va arribar la tarda i hi havia molta gent al circ, fins i tot el gegant.

En Rovelló estava molt nerviós. Després de la ballarina li tocava sortir a ell. Quan la ballarina va acabar, en Rovelló va saltar enlaire, fent una tombarella i va caure sobre un boti-boti. Va començar a fer tombarelles i a saltar, mentre un pallaso li tirava tomàquets que ell anava esquiant, però de tant en tant algun tomàquet el tocava i era molt divertit. Tothom reia, fins i tot el rei. En Rovelló es veia a venir que el rei li volia dir alguna cosa però no les tenia totes. Quan va acabar la funció, tothom va felicitar-lo i el rei se li anava acostant i quan va estar davant seu va dir-li amb veu de tenor:

- *Ho has fet molt bé. Et faré una proposta: Si et dono una casa ben gran i et pago el que és just, hem faries riure com avui?*

En Rovelló va dir:

- *Sí.*

El rei va dir: dilluns podries començar.

I així va ser com en Rovelló va començar a treballar per al rei gegant i les coses li anaven molt bé. Al cap d'un temps va conèixer una gossa molt trempada i li va demanar que fos la seva xicota i vet aquí que van tenir dos cadells: en Pinxo i la Taca, van ser feliços per sempre més i van menjar anissos.

ANIOL SERRASOLSES I SOLÀ

Subcategoria fins a 6è

El vuit

Mentre jo anava caminant pels carrers gelats d'Escòcia, anava pensant com em veia la gent a mi?

Grassonet, buit per dintre, però d'aparença dolça i amable o potser fort i valent sense témer res ni a ningú.

No ho sé, això ho hauria de preguntar al meu amic el 0.

Ai, què despistat sóc! No m'he presentat. Sóc tímid, on vaig sempre sóc el vuitè de la fila. No m'empipa, ni molt menys, sols que per ser el vuitè els meus amics em fan llengots i no m'agrada. Sóc divertit i de vegades m'escapo de les calculadores. També sóc força entremaliat, però quan faig alguna malifeta la meva mare... -ja ho sabeu, no? les mares són meticuloses i ben educades- em renya i ben fort que em renya. Si ho veiéssiu...!

Jo anava viatjant lluny, lluny del país d'Escòcia. Quan vaig ser molt, molt lluny, em vaig parar a pensar.

En parar-me a pensar, vaig obrir els meus rodons i grans ulls i vaig veure que segrestaven un nombre, el meu amic el 0.

Com que havíem coincidit durant el viatge, vaig mirar d'agafar una liana -com en Tarzan-, però enmig d'una ciutat, a qui se li acudiria posar-hi una liana?... En tot cas, me la vaig imaginar i vaig anar a parar ben bé a la cara del segrestador deixant-li la meva marca rodona en forma de 8.

Al segrestador el van detenir i va sortir per la tele!

La meva marca es va fer famosa i això gràcies al meu amic el 0 que per haver-lo segrestat, vaig salvar-lo fent el meu salt mortal.

Ara estic a Hollywood, sóc súper famós i si em voleu conèixer bé... engegueu la televisió i em veureu.

Fins una altra! Adéu!

Recordeu, engegueu la tele i em veureu.

ALBA ALSINA MALLORQUÍ

Ull Clínic

Hi havia una vegada una ciutat molt llunyana on vivia un Ull Clínic.

Aquell ull era especial perquè només era ull i res més que ull i, a més a més, tenia un ull de poll.

Treure-se'l valia un ull de la cara! i es pensava que hauria de vendre's a ell mateix, ja que cada dia li feia més mal.

Per treure's l'ull de poll, havia de posar-se cada dia dues gotes d'un líquid molt estrany i car.

Un dia se li va acudir una idea. De bon matí es va aixecar i va anar a l'hospital. Va travessar carrers i més carrers; curts i llargs, estrets i amples, fins que hi va

arribar.

Va mirar per un ull de bou i no va veure res. Hi va entrar. De sobte es van sentir veus; cada vegada més a prop. Es va amagar. Quan es van allunyar, va agafar les gotes i va sortir ràpidament sense que ningú no el veiés.

Se les va posar.

L'endemà es va aixecar sense l'ull de poll, però amb cames, cap, boca, braços i dos ulls!

RAQUEL SALAVEDRA ARNAU

Una prova complicada

Estem a l'any 3001, i en Joan fa 11 anys. Avui, per a ell és el dia més esperat. Fa un any que no fa anys i ja en té ganes de tornar-hi.

En aquesta època, quan fas anys has de superar unes proves.

Per a cada edat, les proves són diferents i cada vegada més difícils.

Quan en Joan es va llevar, es va vestir de seguida, va esmorzar i va anar a despertar els seus pares, que són uns dormilegues, i els va dir:

- Pare, mare, desperteu-vos, és avui; avui faré les proves!

Els seus pares es van despertar i tan bon punt van ser fora del llit el van felicitar, tots dos alhora van dir:

- Per moltes proves!

En Joan va somriure i els va tornar a recordar:

- Pare, mare, afanyeu-vos, arribarem tard.

Tots dos van agafar el seu cafè i se'n van anar cap al cotxe.

La sala de proves estava just al costat de l'Ajuntament.

Quan van ser allà es van inscriure i es van asseure a la sala d'espera. Al cap de 20 minuts els va cridar un senyor que anava amb el vestit especial de color taronja fluorescent i un barret, que anava fent sorolls d'ocells. Els va fer entrar dins d'una sala on hi havia un lloro que es veu que s'havia fet pipí i caca, perquè feia molta pudor. El senyor li va dir:

- Molt bé, així que fas 11 anys?

- Sí, va dir en Joan tot nerviós.

- Doncs faràs la prova de..., just en aquell moment va sonar el telèfon i no va poder acabar de dir la frase.

Quan va penjar el telèfon, en Joan quasi que no es podia aguantar dels nervis que tenia.

El senyor del barret va tornar a començar:

- Aquesta prova consisteix en...

- Au va, expliqui's, va dir en Joan.

- En..., va dir el senyor del barret.

- En fer un negoci amb els extraterrestres del planeta Mart. Ara, aquest negoci ens ha de beneficiar a nosaltres; tens de temps fins al mes que ve. Apa, adéu!

En Joan es va quedar garratibat, no s'hagués esperat mai una prova així. Quan et

diuen la prova, has de fer-la tan ràpid com puguis. Se'n va anar a Can Pascual. Al lloc on abans hi havia immigrants, ara hi ha extraterrestres i els va preguntar com posar-se en contacte amb Mart.

Els extraterrestres li van donar les xifres que havia de marcar i així ho va fer, però ja no se'n recordava que els habitants de Mart són molt bromistes i segur que li havien donat el número equivocat.

Ell va trucar a Venus. No va entendre ni papa del que deien. Ara, es va recordar que necessitava un traductor, però no podia ser un extraterrestre de Mart perquè l'enganyaria.

Va anar al centre estranger-traductor de Madrid i va demanar un traductor per d'aquí a dos dies. Abans del traductor necessitava el telèfon i va anar al centre-telefon-estranger, va demanar una connexió per a Mart per a d'aquí a dos dies. Al dia següent es va informar bé per no quedar en ridícul.

El segon dia es va llevar i va passar a buscar al traductor per a Madrid. Allà van fer la connexió i van connectar justament amb el cap extraterrestre. Ell també estava fent broma i va riure i riure mentre en Joan li deia que era un nen. Va agafar forces i es va posar seriós. Ell ho anava dictant tot i el traductor ho deia amb unes paraules tan rares que no sabia si eren inventades o no.

El nen va dir que què tenien allà que fos útil aquí. L'habitant de Mart va dir que tenien molta fruita, però que aviat no la tindrien bona perquè necessitava fems i adob.

En Joan va fer un crit d'alegria i va dir que ell acceptava el tracte.

I sí, sí, dit i fet. Van enviar tots dos, en la seva nau, el carregament de material i en Joan ja va poder tenir 11 anys.

El senyor del barret va felicitar a en Joan i va dir que canviar fruites molt exòtiques per fems és extraordinari. També va dir que per a ell ja en podia tenir 12 d'anys.

GINESTA SERRASOLSES SOLÀ

En Jaume Casademont i Perafita va néixer el 27 d'agost de 1931 a Bescanó, municipi amb el qual sempre ha estat molt vinculat, ja que hi ha passat gran part de la seva vida. Al nostre entendre, en Jaume és un des veïns de Bescanó amb una personalitat més forta i equilibrada. Conèixer aquesta personalitat serà el que intentarem amb aquesta entrevista que molt amablement ha concedit a La Pilastra.

En Jaume Casademont amb el president de la Generalitat, Jordi Pujol, a Can Brugués l'any 1985.

Jaume Casademont i Perafita

“Els records de la infantesa són gairebé sempre agradables i entranyables. Recordo la colla que fèiem els del carrer de Dalt, en Juli Viader, en Diego, en Josep Urgell i molts altres. Quan sortíem del col·legi, organitzàvem uns partits de futbol a l'era de can Pardàs contra els del Raval. Ens hi solíem jugar mitja lliura de galetes “maria” que compràvem a cal Xarriç”, explica en Jaume, que de l'escola recorda especialment les classes de la senyoreta Júlia.

La relació amb la seva dona, la Teresa, es remunta a quan eren molt joves. *“Amb la Teresa ens vam conèixer pràcticament anant a Girona amb bicicleta. Ens portàvem cinc anys de diferència i aleshores no pensava que aquella nena podria arribar a agradar-me algun dia. Però va créixer, es va fer gran i quan estava voltant dels 15 anys ja érem una mica més que amics”,* refereix en Jaume, que va estar molt vinculat a l'Alba Bescanonina des de la seva fundació. *“L'Alba Bescanonina vaig viure-la molt intensament des de la seva fundació, sobretot a través del ping-pong, ja que vaig formar part de l'equip de l'Alba. També vaig formar part del grup que durant un temps vam organitzar el cinefòrum. Recordo que a les sessions que a l'estiu fèiem a la pista hi venia molta gent i les discussions eren molt vives, i un cop, en*

la projecció d'una pel·lícula que tractava el problema racial a Amèrica, vam fer venir un metge americà molt racista que ens va explicar els problemes racials amb tal passió que va deixar a tothom bocabadat”, comenta.

Al llarg de la seva vida, en Jaume ha estat molt vinculat amb l'esport bescanoní i molt particularment amb el futbol, primer com a practicant i després com a directiu. *“Sempre m'ha agradat i m'he interessat per tot tipus d'esport. Com és habitual, el futbol té un paper predominant. Vaig començar a jugar-hi amb l'infantil del Bescanó, però haig de reconèixer que ho feia molt malament i, per això, vaig preferir passar a l'organització. Quan el futbol havia desaparegut de Bescanó, vàrem aconseguir reorganitzar-lo dues vegades i vaig ser president del club en dues etapes”,* relata en Jaume, que afegeix que *“d'altra banda, com ja he esmentat abans, vaig practicar durant molt temps el ping-pong amb l'equip de l'Alba Bescanonina”.*

En Jaume també va ser president del Patronat de la Vivenda, que es va crear per edificar habitatges socials al nostre poble i del qual en Jaume en conserva un gran record, ja que va permetre que molta gent pogués tenir la seva pròpia casa a bon preu. Després d'afirmar que el Patronat *“va ser un dels primers brots de democràcia*

que van produir-se a Bescanó”, en Jaume recorda que “va venir un grup de gent del Ministerio de la Vivienda que va convocar una assemblea per constituir un Patronat per edificar habitatges socials. Es va fer una reunió a les escoles per presentar el projecte i van proposar un tipus d’organització amb una Junta prèviament escollida. Però, un grup ens hi vàrem oposar i vam dir que la Junta havia de ser escollida lliurement, proposta que els va agafar per sorpresa i que van acceptar després de molta discussió. L’elecció es va fer mitjançant votació secreta i no va sortir ningú de la Junta inicialment proposada. Recordo que vam ser escollits en Jaume Girbal, en Siset Rigau, en Josep Perafita, en Miquel Viñals, mossèn Pere Prats, el Sr. Vigué, en Diego Santiago i jo mateix, que, per número de vots, vaig ser elegit president. Vam tenir moltes dificultats i problemes, però amb una gran voluntat per part de tothom i, molt especialment, per la confiança dels usuaris, al final vàrem poder veure realitzat el desig de molta gent de gaudir de casa pròpia per un preu molt mòdic i amb condicions de pagament a l’abast de tothom”, reflexiona.

En Jaume Casademont ja va ser directiu del C.D. Bescanó de molt jove.

L’economia és un altre camp en què en Jaume ha jugat i juga un paper preponderant, ja que com a empresari ha contribuït a crear riquesa i ha proporcionat treball a molta gent. “Jo no anava per home d’empresa; vaig començar a treballar com a “botones” en el despatx d’un advocat i, mentrestant, a les nits feia els estudis de Peritatge. Va ser al tornar de la mili que vaig intentar reobrir un negoci d’embotits que havien tingut els pares. Les coses van anar marxant bé i quan vam voler ampliar la fàbrica, el Bisbe de Girona es va enamorar dels terrenys on havíem de fer l’ampliació i els va comprar per fer-hi el que avui és l’església de l’Assumpta. Això ens va obligar a canviar a un emplaçament més ampli, però també més llunyà, concretament, a Constançins”, explica en Jaume, que comenta que “des d’aleshores, l’empresa s’ha anar ampliant i avui hi treballen més de 500 persones, moltes d’elles de Bescanó”.

Un altre capítol important dins la vida d’en Jaume es troba en la seva vinculació amb la Universitat de Girona (UdG) com a president del seu Consell Social

des de la seva creació. “Ara fa deu anys, el Parlament de Catalunya va crear la Universitat de Girona. En l’etapa constituent, la Generalitat nomena el president de la Comissió Gestora, que fa les funcions de rector, i el president del Consell Econòmic, que fa les funcions de Consell Social, pel qual vaig ser nomenat. Després de l’etapa constituent, s’ha d’elegir el rector i el president del Consell Social i per a tots dos llocs vam ser escollits els que abans havíem estat nomenats pel Govern, és a dir, el Dr. Josep M. Nadal i jo, respectivament. Els períodes de mandat són de quatre anys i tant el Dr. Nadal com jo hem estat reelegits fins a aquest últim mandat, que s’acaba el proper 2003”, assenyala que Jaume, que destaca que “la UdG ja està molt consolidada, ja que en aquests moments hi estudien 13.000 alumnes i hi treballen més de mil persones”, i assegura que “ha suposat una gran millora per a la ciutat i per als ciutadans. Girona ha canviat molt amb la Universitat i les famílies han pogut tenir més assequible l’ensenyament dels seus fills, al no haver d’anar a Barcelona”.

Per tancar aquest tema, en Jaume, que com a president del Consell Social de la UdG forma part del Consell Interuniversitari de Catalunya, que agrupa set universitats públiques catalanes, manifesta que “com ja he dit, acabo el mandat el 2003, però voldria plegar abans. Em faria il·lusió deixar-ho el proper mes de març, perquè farà deu anys que vaig ser nomenat, però dependrà molt de l’elecció del nou rector i de l’entrada en vigor de la nova Llei d’Universitats”.

Activitat política

Hem deixat per al final la tasca d’en Jaume en el món de la política, primer com a alcalde de Bescanó i després com a membre de Convergència Democràtica de Catalunya des de la seva fundació, una activitat per la qual és conegut arreu de Catalunya i a la resta de l’Estat espanyol. “Jo no tenia vocació de polític. Malgrat això, i és com una incongruència, hi he participat activament. Primer, assumint l’Alcaldia de Bescanó en uns moments molt delicats i en una situació que, pels meus principis, era inacceptable. Va ser a conseqüència de problemes legals del Patronat quan les dificultats van fer-se gairebé insostenibles. He de reconèixer que em van fer cert xantatge, ja que em van dir que si volia que se solucionessin, acceptés de ser alcalde. Vaig resistir-m’hi tot el que vaig poder però, al veure la impossibilitat de solucionar els problemes del Patronat, vaig acceptar posant-hi una condició: vaig dir que no assumiria el càrrec si el poble no ho volia. Em sembla que no van entendre el que allò volia dir. Vaig prendre possessió del càrrec i tot seguit vaig convocar un consell obert. La Llei ho preveu, però ningú no ho utilitzava. Es va celebrar al Cinema Unió, ple de gom a gom. Vaig exposar les raons per les quals convocava el consell, vaig presentar el programa de govern i vaig sotmetre el càrrec d’alcalde a ratificació popular. La votació va ser massivament positiva. Prèviament, havia convocat tota la premsa i, molt especial-

ment, els periodistes que en aquells moments ja escrivien amb esperit més crític al règim. La premsa de tot el país se'n va fer ressò i es va anomenar el "Sistema Bescanó". S'apuntava com a camí cap a possibilitats d'obertura democràtica. Tot seguit vam convocar els veïns per carrers i barris i van elegir els seus respectius representants, amb els quals vàrem constituir el que anomenàrem Consell del Poble. Assistien als plens, participaven amb veu i feien propostes que eren introduïdes al següent ordre del dia per tal d'aprovar-les", recorda en Jaume, que afegeix que "en l'actualitat les coses han canviat molt. Estem en un sistema democràtic consolidat i el poble escull la gent que li sembla millor per governar el municipi. Si una cosa no m'agrada és que en un poble, on tothom es coneix, en les eleccions i el govern municipal s'arribi a situacions personals de vegades insultants o violentes. Crec que tan guanyadors com perdedors haurien de tenir més esperit de poble, de comunitat i de respecte per la ideologia de cadascú, comportar-se com a autèntics veïns i amics i, fins i tot, en el que fos possible, treballar plegats. Això, n'estic segur, és el que la gent voldria".

En Jaume Casademont i la seva dona, la Teresa, el dia del seu casament.

Respecte a la seva afiliació a Convergència Democràtica de Catalunya, en Jaume explica el següent: "Després de les primeres eleccions constituents, als pobles hi havia un buit polític. També a Bescanó. Em va semblar que era bo que en les properes eleccions municipals s'hi pogués participar des d'opcions polítiques constituïdes. La meua relació personal amb molta gent de Convergència, des del mateix Jordi Pujol fins als dirigents comarcals de Girona, va fer que un grup de gent de Bescanó impulséssim la constitució del partit al nostre poble. Em vaig decidir per Convergència perquè tenia una ideologia de centre i una afiliació de gent pluriclassista, on hi cabia tothom, a més, evidentment, de ser un partit nacionalista que creia bàsic per a la defensa dels problemes de Catalunya, aleshores molt difícils de resoldre. Fa més de 20 anys que estic a Convergència. Ja fa temps que no participo en actes de partit. Amb la incorporació al govern de la Universitat, vaig imposar-me d'exercir el càrrec de president des de la més asèptica despolitit-

zació. Així ho he fet i penso seguir-ho fent. Malgrat aquesta actitud, les meves conviccions en el sentit ideològic de centre com a identitat de país, segueixen en el mateix punt de sempre", indica.

Per cloure aquest apartat, en Jaume recorda els seus primers temps a Convergència, que l'any 1979 van portar-lo al Senat i el 1982 a encapçalar la llista de les legislatives. "He dit abans que mai no havia pensat en la participació activa en política. Al celebrar-se les primeres eleccions generals, el març de 1979, Jordi Pujol va dir-me: "Anem a afrontar unes eleccions molt difícils per a nosaltres. No tenim classe política formada. És necessari que en aquests primers moments tan delicats puguem utilitzar a gent que, sense vocació de fer carrera política, vulgueu participar i presentar-vos com a gent que heu fet coses en la iniciativa privada, com a l'empresa, les professions liberals, etc.". I em va demanar que acceptés de participar en la candidatura de Convergència al Senat. Vaig ser l'únic senador de Convergència escollit en aquelles eleccions. Vaig sentir-me molt sol i la tasca a fer em va ser molt feixuga, ja que havia d'estar en totes les comissions i en tots els debats, però em va servir de molt, perquè era l'enllaç del partit entre les dues cambres, Congrés i Senat. Això em va permetre d'agafar una gran coneixença amb tota la classe política del país i viure moments molt interessants del que va ser la transició democràtica. M'havia compromès només per a una legislatura, però diverses circumstàncies van fer que em veiés moralment obligat a acceptar encapçalar la llista de les legislatives del 1982, i Girona va ser l'únic lloc on no van guanyar els socialistes, sinó Convergència".

Canviant de tema, i ja per acabar aquesta entrevista, en Jaume ens explica el seu record com a impulsor de la primera etapa de la revista La Pilastra i ens dona la seva opinió sobre l'actual. "Per mi, La Pilastra és un dels millors records que tinc de tota la meua activitat pública. Tots coneixen els Premis Literaris Recull. Doncs, el 1978 m'hi vaig presentar amb una obra, "Serem si volem", i va ser premiada. El premi eren 50.000 pessetes. Aleshores vaig reunir un grup de gent molt entusiasta de Bescanó i els vaig engrescar per tirar endavant l'edició d'una revista local. En vam dir La Pilastra. I, per fer realitat el projecte, vaig fer donació d'aquelles 50.000 pessetes del premi Recull. Es va editar durant un bon temps, però després es va aturar. I ara, finalment, ha tornat a arrencar amb força gràcies, un cop més, a un grup de gent entusiasta i sacrificada. Us felicito molt efusivament i agraeixo aquesta continuïtat. Compteu sempre amb mi pel que us pugui ser útil". ■

Lluís Comamala - Ramon Ponsatí

Sortida a Llagostera i als bombers de Girona

El dimecres dia 17 d'octubre els nens i nenes de Cicle Inicial vam anar a veure les papallones a Llagostera i els bombers de Girona. Va ser una sortida molt interessant i ens ho vàrem passar molt bé.

Després, a l'escola, vam fer un treball de vocabulari de les papallones i la senyoreta ens va explicar la seva metamorfosi.

També vam fer un text explicant totes les coses que ens van ensenyar els bombers. ■

Vocabulari

ou o

eruga

capoll

crisàlida

papallona

metamorfosi

Miriam Carles 2n "B"

metamorfosi

Anna Figueras 2n "B"

Aina Daner
19-10-2001

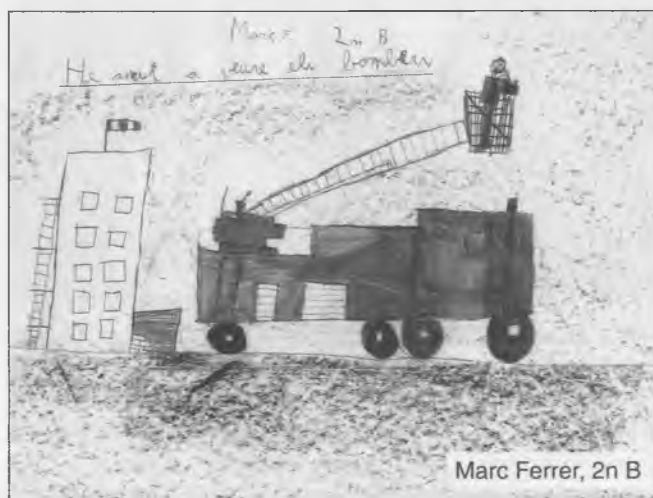
Vista als Bombers de Girona

El bomber no només fan servir aigua, sinó també sorra, sal i pols blanca.

Tenen un somàfor que els avisa quan passa alguna cosa.

El seu camió té de tot: mànregues de diferents mides, una camilla de fusta, material de primera assistència, i fins i tot un onet de peluix.

Quan hi ha un incendi mai ens hem d'omagar a rotar el bit, a dins de l'armari, al terrat ni a pujar l'ascensor. Hem de sortir al balcó o al jardí i esperar que ens rescatin.

Hem estrenat cuina

Totes les coses, a mesura que va passant el temps, es van fer velles i algunes fins i tot es van quedant obsoletes i, a la nostra cuina, després de gairebé 22 anys de funcionament li havia passat el mateix. La campana extractora de fums no s'adequava a les normes actuals, la cuina ja era molt vella, el porxo de fora no era escaient a les tasques de magatzem i rebost que havia de fer, la nevera se'ns havia quedat petita i així podríem anar nomenant força coses i aparells... Tots sabem que, malgrat que el manteniment sigui adequat, es vagi pintant, arreglant i adaptant a les normes sanitàries vigents, cosa que ens ha portat a no tenir cap problema sanitari fins a la data d'avui, arriba un moment que s'ha de fer un pensament.

Cal pensar que la cuina de l'escola elabora gairebé 220 dinars cada dia, entre els nens i nenes de l'escola, els nenes i nenes de la llar d'infants municipal Bescanó Nins, el personal de la cuina i els mestres que es queden a dinar cada dia, i això fa que el volum de queviures, material de neteja i altres coses sigui elevat. Per això i en previsió de futur -tots veiem que el poble va creixent, augmenta el nombre de nens i nenes de l'escola (properament s'ampliarà l'edifici d'Educació Infantil)-, l'Ajuntament ha decidit afrontar les obres i fer-nos una cuina nova i menjador que ha quedat molt bé, adequant-se a tota la normativa sanitària vigent.

S'ha pintat el menjador, se li ha canviat el terra, s'han canviat el terra i les rajoles de les parets de la cuina, s'ha posat mosaic nou i s'han canviat les rajoles del rebost, s'ha fet el sostre nou del magatzem, s'ha posat terra nou i mosaic al magatzem, s'ha fet una nevera i un congeladors nous, s'ha fet una magatzem de productes de neteja, s'ha canviat la cuina, s'ha instal·lat una marmita, s'ha canviat l'armari "escalfa-plats", s'han canviat tots els taulells i prestatges,... Com podeu veure tot ha quedat molt bé i tots els usuaris del menjador n'estem molt satisfets.

Hem de dir que l'esforç fet per l'empresa encarregada de les obres, els instal·ladors, la brigada municipal, el personal de la cuina de l'escola, ha estat molt gran i que gràcies a ells hem pogut començar el curs amb servei de menjador, cosa que, a primers de setembre, a tots ens semblava força complicada. Sí que és veritat que durant 6 dies ens van haver de portar el menjar de fora i que el Sr. Gri havia d'anar cada dia a buscar-nos els plats i coberts i el dinar preparat, però creiem que l'esforç per part de tots ha valgut la pena. Les fotos en són una bona mostra. ■

Sortida a Sant Pere de Roda

El dia 10 d'octubre vam sortir del col·legi amb minibús a les 9 del matí, dirigint-nos a l'autopista. Vam passar per un poble que es deia Santa Maria de Vilabertran i per Vilajuïga i tot seguit per una carretera amb molts revolts. En arribar a un pàrquing vam esmorzar (no ens van deixar ni 5 minuts...) i quan vam haver acabat vam anar caminant fins al monestir. Abans d'arribar al monestir ens vam trobar amb unes obres (estaven arreglant el camí). Un cop vam ser al monestir ens van fer una breu explicació del dossier de treball i del lloc on érem; vam entrar al pati d'armes i allà vam començar la visita al monestir.

La primera cosa que vam veure va ser el claustre, tenia forma de trapezi, gairebé quadrada. Al voltant del claustre girava tota la vida del monestir. Hi havia la cuina, el refectori, el rebost i comunicava directament amb l'església. L'església era romànica i es veia perfectament la volta de canó del sostre i unes columnes molt boniques dels laterals. L'Anna, que era la nostra monitora, ens va dir que tenia planta de creu llatina. En un costat de l'església hi havia una escala de cargol molt estreta que ens va portar fins a la capella de Sant Miquel. Aquesta capella estava molt ben protegida i ens van dir que s'utilitzava també com a refugi quan els atacaven. Al sostre d'aquesta

capella s'hi veia com una mena de creu o d'espasa. L'Anna ens va dir que els arqueòlegs no es posaven gaire d'acord a dir si era una espasa o bé una creu. Després vam passar per un passadís que ens va portar fins a les habitacions on dormien els monjos i d'allà vam anar a la torre de defensa, tot passant per sota del campanar. Vam poder veure que des d'allà dalt hi havia molt bona vista i es veia molt bé el mar i el poble de Port de la Selva. Un cop acabada la visita vam poder anar al lavabo i seguir el camí fins a l'autobús.

Vam anar a Peralada i allà vam dinar en uns porxos d'un bar; també hi havia un tobogan i uns ferros per enfilar-se. Ens ho vam passar molt

bé. Un cop vam haver dinat ens vam dirigir a la Plaça del Carme i allà ens van donar uns folis per fer una "Gimcana". Primer de tot havíem d'anar per un carrer que donava a una cruïlla on els carrers que hi donaven portaven noms d'oficis d'aquella època: Carrer de l'Oli, Carrer de la Peixateria i Carrer de la Merceria. D'allà vam arribar fins a l'Ajuntament on havíem d'observar uns arcs i dibuixar-los... i caminàrem fins a la plaça de l'església. L'església era d'estil romànic com el monestir de Sant Pere de Roda. Tot seguit, vam arribar fins a la plaça d'en Ramon Muntaner, que era un cronista de l'època medieval. Vam passar pel Carrer de les Monges on hi havia una arc romànic que també havíem de dibuixar, vam baixar pel Carrer de l'Hospital que es deia així perquè antigament hi havia un hospital. Tota aquella part estava dins de la muralla i d'allà fins a la Plaça del Carme on el Sr. Ramon ens anava corregint els fulls que havíem empenat.

I un cop els fulls corregits, vam anar fins a l'autobús i tot cantant vam arribar a les 5 a l'escola.

Text: alumnes de 6è "A"

Les patinadores del C.P. Bescanó que van assolir el 3r lloc en el Campionat Provincial de Grups de Show de Platja d'Aro.

Activitats del Club Patinatge Bescanó

Tot i que el període comprès entre juliol i setembre del 2001 ha estat una mica més calmat que els anteriors, ja que durant l'agost les patinadores van fer tres setmanes de vacances, el Club Patinatge Bescanó ha continuat la seva activitat al llarg d'aquest tres mesos, participant, per exemple, en diverses proves federatives i campionats, que tot seguit resumirem.

Abans de les vacances, el patinador del nostre club, Ivan Acedor, va participar en la 2a convocatòria de Certificat d'Aptitud, celebrada a Ripoll el dia 30 de juliol.

Un cop finalitzades les vacances, les patinadores i entrenadores es van posar a treballar de valent, ja que el dia 8 de setembre es va dur a terme la 3a convocatòria d'Iniciació B, on s'hi van presentar les patinadores del C.P. Bescanó Inés Àvila, Laia Font, Laura Fernández, Laura Turón i Meritxell Angelats.

El dia 9 de setembre es va disputar a Platja d'Aro el Campionat Provincial de Grups de Show on el nostre Club es va

presentar amb el ball "La vida, la mort i la llum", assolint el tercer lloc i la classificació per al Campionat de Catalunya, que es va celebrar el 29 de setembre a Reus, on es va aconseguir un 6è lloc.

Les patinadores del C.P. Bescanó Carla Bonadona, Laia Font, Afra Gómez, Inés Àvila i Cristina González es van presentar a les proves de Promoció Nivell II que van tenir lloc a Lloret de Mar el 30 de setembre.

D'altra banda, volem informar-vos que ja ha començat el nou curset per a nens i nenes a partir de 4 anys que vulguin aprendre a patinar. L'horari dels entrenaments és el següent: dimarts i divendres de 2/4 de 6 a 2/4 de 7 de la tarda i dissabtes d'11 del matí a 12 del migdia.

Cal destacar que els nens i nenes inscrits en aquest curset s'aniran a recollir a l'escola els dimarts i divendres. Per obtenir més informació ens trobareu al Pavelló els dies d'entrenaments (dimarts, divendres i dissabtes). Fins aviat! ■

Club Patinatge Bescanó

Activitats del Club Tennis Bescanó

El passat 11 d'agost, el Club Tennis Bescanó va entregar trofeus i medalles a tota la mainada que va fer el curset de tennis, a les pistes de Mas Llnés.

Durant els mesos de maig i juny, els jugadors del primer equip del Club van disputar un torneig social entre ells. Els guanyadors d'aquesta segona edició del torneig social van ser Jordi Suy i Jéssica Carvajal.

També es va fer entrega d'una placa a Jesús Serrat per agrair-li el seu ajut en arranjar les pistes de tennis.

Si voleu practicar l'esport del tennis, a Mas Llnés teniu tres pistes per jugar-hi. També teniu l'opció, per només 1.500 pessetes al mes, de fer-vos socis del Club i gaudir de la possibilitat d'anar-hi a jugar sempre que vulgueu, respectant únicament els horaris establerts.

Per acabar, volem recordar-vos que a més dels entrenaments i les competicions per als seus jugadors, el Club també organitza curssets d'iniciació al tennis per a mainada i adults. Per sol·licitar més informació, podeu trucar al telèfon 659 31 97 91 i demanar pel Sr. Fidel.

Fes tennis, esport i canya! ■

Club Tennis Bescanó

Jordi Suy, guanyador del 2n torneig social del Club en categoria masculina.

La guanyadora de la categoria femenina del 2n torneig social del Club, Jéssica Carvajal, rebent el corresponent trofeu.

Jesús Serrat amb la placa d'agraïment que se li va donar per haver arranjat les pistes de tennis.

Aquest itinerari que us descriuré no serà del nostre municipi, com he anat fent fins ara, sinó un dels itineraris realitzats per la Colla dels Isards.

Itinerari núm. 6

El Canigó des de l'Albera.

El motiu és que ara farà aproximadament un any, un grup d'aficionats a la natura i a la muntanya, en col·laboració amb l'Ajuntament i el GEB, varem formar una colla excursionista amb el nom de la Colla dels Isards. Actualment som aproximadament un centenar i esperem que amb el temps en siguem més, ja que estem oberts a tothom a qui li agradi caminar per la muntanya.

En aquest any que portem, ja hem fet moltes sortides com la del Castell de Montsoriu, a Sant Aniol d'Aguja, passant per Talaixà, la sortida de dos dies al Puigpedrós, la des d'Ull de Ter a la Catalunya Nord, passant per les gorges de Carançà, la de dos dies per pujar al Canigó i la sortida al Balandrau. Serà de la sortida al Canigó, la que a continuació us explicaré.

El passat 9 de setembre, amb cotxes particulars, 36 membres del grup férem camí cap a Prada de Conflent per acampar al refugi de Cortalets i, al dia següent, pujar al màgic, i per als catalans mític, Canigó.

Certament, la nit que vam estar acampats al seu peu va ser una nit màgica, ja que va bufar una forta tramuntana que xiulava entre les branques dels pins i en alguns moments ens feia témer que se'ns enduria la tenda, però malgrat el vent, o millor dit, gràcies a ell, vam poder contemplar un cel mai vist de tantes estrelles, donant la

Acampats vora el refugi de Cortalets.

sensació de no caber-n'hi ni una més. Si per sobre vèiem els puntets de llum dels estels, mirant avall, al peu de la muntanya també es podien contemplar una infinitat de punts de llum dels poblets de Conflent i Rosselló.

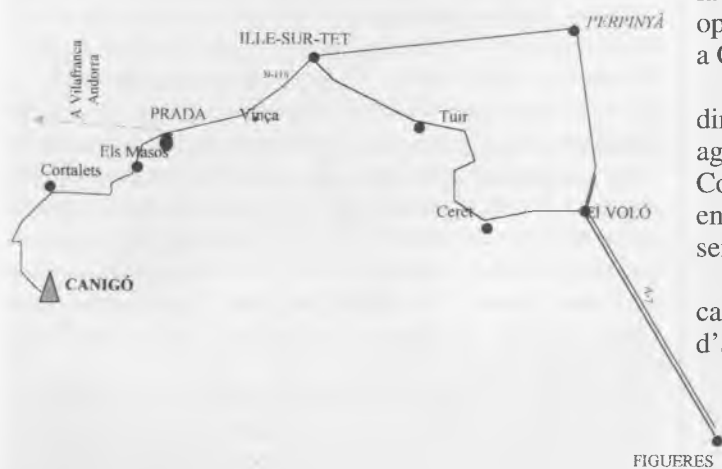
L'endemà, al sortir de la confortable escalforeta de dins el sac de dormir i la tenda, continuava bufant la tramuntana i la sensació era de fred. Per passar-nos-la començarem a pujar cap al cim, a mida que anàrem pujant es va anar calmant el vent, deixant-nos un cel i una atmosfera nítida.

Amb poc més de dues hores, després de fer una grimpada per la canal anomenada La Xemeneia, tots 36 vam arribar al cim fruit d'una esplèndida vista. Pel nord es podien veure el que la nit abans eren punts de llum convertits en poblets de teulats vermells, per l'oest la vista arribava des del mar fins a la serra de l'Albera i pel sud i l'est els pics més encimbellats del Ripollès i el Vallespir.

Grimpant per la Xemeneia.

Ja de baixada vam dinar, on havíem acampat la nit abans, i ja a la tarda retornàvem cap a casa.

“Lo que un segle bastí, l’altre ho aterra, mes resta sempre el monument de Déu; i la tempesta, el torb, l’odi i la guerra al Canigó no tiraran a terra no esbrancaran l’altívol Pirineu.”

Epíleg de Canigó de Jacint Verdaguer

Com arribar-hi

S’ha d’agafar l’autopista A-7 fins a Perpinyà Sud i després l’autovia del Soler en direcció a Ille-sur-Tet, per la nacional 116 fins abans d’entrar a Prada. Una segona opció seria agafar la comarcal francesa que va del Voló a Ceret, a Ille-sur-Tet passant per Tuir.

Una vegada a Prada, s’ha de trencar a l’esquerra en direcció a la urbanització anomenada els Masos, per agafar una pista forestal, de 22 km, fins al refugi de Cortalets (tancada de les 5 de la tarda a les 8 del matí i en cas de mal temps) poc apta per a turismes però amb serveis de 4x4 des de Prada per a la pujada.

Des del refugi ja estan identificats i ben marcats els camins de pujada al pic (no hi ha pèrdua i el trànsit d’amants de la natura és considerable). ■

Andreu Batallé i Soms

Els membres de la Colla Excursionista dels Isards al cim del Canigó.

Aquesta recepta ens la proporciona Carme Esteve Collell, la Carme de can Nic per als bescononis de sempre, que regenta amb els seus familiars el restaurant "La Barca" de Bescanó.

La Carme ens va atendre amb l'amabilitat que li és característica i ens va oferir un plat que antigament es feia molt a Bescanó: botifarra dolça amb poma. Després de comentar que la seva mare, la "Francisca", li cuinava aquest plat per fer-la contenta, ja que era molt llatinera, la Carme explica el seu procés d'elaboració, tal com recorda que el preparava la seva mare.

Botifarra dolça amb poma

Ingredients:

Oli d'oliva, botifarra dolça, un canó de canyella, una pela de llimona, un pols de sucre, una poma pelada i tallada en quatre trossos.

Preparació:

- Es posa al foc una cassola de terrissa amb un xic d'oli.
- S'hi afegeixen les botifarres dolces i es cobreixen amb aigua.
- S'hi posa la canyella, la pela de llimona i un pols de sucre.
- Es deixa coure, a foc baix, una mitja hora.
- Al finalitzar la cocció, s'ha de formar un caramel on s'han de col·locar els trossos de poma i unes llesques de pa fines, fins que quedi tot caramelitzat.
- Només resta servir-ho tot ben calent. Bon profit!

El racó de la llengua

Bescanó vestit de tardor

La tardor ha mostrat les urpes abans d'hora. Des de Cal Gegant, el contrast calent de colors difumina la fullaraca del verd ensopit. No per això la natura ha perdut l'encís de la dama de març. Aquest setembre, però, tot és diferent; és una mica més setembre d'ombres fantasmagòriques perquè el món és esclau del terrorisme i d'una venjança que no sap quina forma prendre. Tot és incert en aquest món de rics i pobres, de creus i llunes, de blancs i negres, d'amors i odis, de dies i nits...

L'atmosfera s'esforça per seguir essent engrescadora i càlida. Bleixa frescor a la bestreta. L'atzur del cel es desperta entre la Pilastra, entre la floresta que desprèn bàlsams de pau i treva. Costa respirar les alenades de plors, les angoixes dels familiars dels morts a les Torres Bessones, les flames de l'esperança que cremen en el "mur de les lamentacions". És una nova pregunta sense resposta. Hobbes ja ho va dir en el seu moment: l'home és un llop per a l'altre home. I és que l'instint agressiu que tan bé estudià Freud és un dels instints més primaris de l'ésser humà. I és difícil de parar l'altra galta quan t'han fet volar les dents i l'articulació de la mandíbula s'ha desmoronat.

Bescanó, com qualsevol indret amb cinc dits de front, condemna la violència, i, vestit de tardor, retorna als crits dels infants que han retornat a escola, al treball productiu del dia a dia, al pessigolleig de les fulles al trepig de les sabates, als núvols de cotó fluix entre penombres tristes, al clarobscur del pas del temps.

Tot és efímer, ja se sap. Només ens resta saber collir la mel entre les espines, tolerar la lluna entre el sol d'orient, acceptar la diversitat dins el poder dels anorreats imperis, amanyagar infants de països llunyans...

Només ens cal ésser valents altre cop, sobretot aquesta tardor de sang, que tan magníficament Federico García Lorca representà, metafòricament, a "Poeta en Nueva York".

Dolors Vilamitjana

Entreteniments

Sopa de lletres

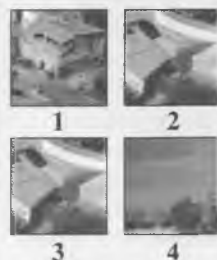
Busca a la sopa de lletres les paraules corresponents a aquestes definicions del diccionari. Totes les paraules comencen per la lletra A

- Eina que serveix per desbastar la fusta.
- Deformar una cosa per compressió, aplanant-la, disminuint-ne el gruix.
- Separar una cosa d'una altra sobre la qual descansa
- Varietat de guix compacte, generalment blanc i translúcid amb què es fan vasos, ornaments.
- Casa on es troba allotjament.
- Allò que un cos té d'alt.
- Petites tenalles d'acer amb puntes quadrangulars o còniques que serveixen per torçar filferro o coses semblants.
- Massa de neu glaçada que es desprèn i es precipita muntanya avall.
- Aquella cosa.
- Que s'esdevé un dia sí i l'altre no.

P	E	R	E	A	I	X	A
P	A	S	S	I	Y	T	R
R	A	C	E	X	I	A	A
U	L	D	U	A	L	L	L
U	A	A	G	F	H	L	Ç
H	B	L	G	A	M	Ò	À
G	A	T	B	R	D	V	R
F	S	E	S	E	S	C	I
F	T	R	S	E	R	Z	A
F	R	N	A	E	I	G	I
S	E	T	A	C	I	L	A

SOLUCIO:
1.- AIXA / 2.- AIXAFAR / 3.- AIXECAR / 4.- ALBASTRÈ / 5.- ALBERG / 6.- ALÇÀRIA / 7.- ALCAÏTES / 8.- ALLAU / 9.- ALTÓ / 10.- ALTERN

Observa bé la foto d'Estanyol i pensa quina de les peces del costat és la que hi falta

SOLUCIO: HI FALTA EL TALL DE FOTO 2

Refranys

El refranyer català és molt ric en dites de tota mena i hem pensat que us podríeu entretenir una estona tot relacionant aquests de sota amb la seva explicació més encertada

1. A CARTA CABAL	A.- Usat per indicar que una cosa s'ha esguerrat o que no ens ha sortit tan bé com esperàvem i desitjàvem.
2. A PERDIU PER BARBA I PETI QUI PETI	B.- S'usa per significar que hom emprèn una cosa amb tota valentia i resolució i que es disposa a sofrir-ne tots els resultats i les conseqüències per durs que siguin.
3. A LA TAULA D'EN BERNAT QUI NO HI ÉS NO HI ÉS COMPTAT	C.- Usat per qualificar una persona de baixa mida.
4. BONA L'HEM FETA, JERONI	D.- Dit d'una persona que ha seguit moltes terres, ha viatjat molt i que no està segura enlloc.
5. CAIXA O FAIXA	E.- S'aplica per indicar que hom vol fer una cosa a tot vent i a tota vela, conformant-se amb els perjudicis i totes les dificultats.
6. CÓRRER LA SECA, LA MECA I LA VALL D'ANDORRA	F.- Equival a ésser mort i enterrat.
7. ÉSSER UN NAP BUF	G.- Forma adverbial usada per a significar la bona qualitat i l'excel·lent condició d'una cosa.
8. FER O CRIAR MALVES.	H.- Anar-se'n, deixar o abandonar un lloc.
9. FER TOTS ELS PAPERS DE L'AUCA	I.- Per indicar que hom no es té en compte si no és present en un acte.
10. TOCAR EL DOS	J.- Adaptar-se a tots els ambients, circumstàncies i situacions; avenir-se a fer qualsevulla mena de paper per tal de prosperar i treure'n profit.

SOLUCIO:
1.....G
2.....E
3.....I
4.....A
5.....B
6.....D
7.....C
8.....F
9.....J
10.....H

Guia pràctica de l'euro

L'1 de gener del 2002 es posaran en circulació els bitllets i monedes en euros i, tot i que la pesseta no deixarà de ser moneda de curs legal fins a l'1 de març d'aquest any, és convenient acostumar-se com més aviat millor amb la nova moneda, que Espanya compartirà amb 10 països europeus més: Alemanya, Àustria, Bèlgica, Finlàndia, França, Grècia, Holanda, Itàlia, Irlanda, Luxemburg i Portugal.

Primer de tot, cal tenir presents una sèrie de dates que configuren l'anomenat calendari euro:

▶ De l'1-1-1999 al 31-12-2001

- L'1 de gener de 1999 es va adoptar definitivament el tipus de conversió irrevocable entre la pesseta i l'euro: 1 euro = 166,386 pessetes
- Durant aquest període es pot utilitzar l'euro en totes aquelles operacions que no requereixin la utilització de monedes i bitllets. La pesseta, però, s'utilitza per fer cobraments i pagaments en efectiu, encara que l'operació estigui denominada en euros.

▶ 15 de desembre de 2001

- Des d'aquest dia es podrà adquirir a les entitats financeres un paquet de 43 monedes euro per valor de 2.000 pessetes.

▶ 1 de gener de 2002

- Es posen en circulació els bitllets i monedes d'euro, que es podran obtenir a les entitats financeres i als caixers automàtics.
- Tots els contractes, deutes i drets de contingut econòmic quedaran automàticament denominats en euros al tipus de conversió irrevocable.

▶ De l'1 de gener al 28 de febrer de 2002

- Substitució dels bitllets i monedes nacionals (pessetes) per bitllets i monedes en euros.
- Canvi gratuït de pessetes per euros en totes les entitats financeres, que continuaran fent-ho fins al 31 de maig, i al Banc d'Espanya.
- Les transaccions en efectiu podran efectuar-se, tant en euros, com en pessetes.

▶ 1 de març de 2002

- A partir d'aquesta data els bitllets i monedes en euros són els únics de curs legal.
- La pesseta perd el seu curs legal i a partir d'aquest dia ja no es pot utilitzar per fer pagaments, perquè únicament conserva un mer valor de bescanvi.

▶ 1 de juliol de 2002

- A partir d'aquest dia, i un cop finalitzat el període de canvi de les monedes nacionals a l'euro, les monedes i bitllets de pesseta encara no retirades es podran seguir canviant per euros, exclusivament i gratuïtament, en el Banc d'Espanya, durant un temps de moment il·limitat.

Els bitllets i monedes en euros

Es posaran en circulació 7 bitllets, que seran iguals en tots els països de l'àrea euro, i 8 monedes, que tenen el revers comú en tots aquests països i un anvers nacional dissenyat per a cadascun d'ells. Cada euro es divideix en cent unitats fraccionàries denominades cèntims. Tant els bitllets com les monedes tindran curs legal en tots els països que hagin adoptat l'euro.

Equivalència dels bitllets

5 euros	= 831,93 pessetes
10 euros	= 1.663,84 pessetes
20 euros	= 3.327,72 pessetes
50 euros	= 8.319,30 pessetes
100 euros	= 16.638,60 pessetes
200 euros	= 33.277,20 pessetes
500 euros	= 83.193,00 pessetes

Equivalència de les monedes

1 cèntim	= 1,66 pessetes
2 cèntims	= 3,33 pessetes
5 cèntims	= 8,32 pessetes
10 cèntims	= 16,64 pessetes
20 cèntims	= 33,28 pessetes
50 cèntims	= 83,19 pessetes
1 euro	= 166,39 pessetes
2 euros	= 332,77 pessetes

Fer càlculs en euros

Calcular en euros és una operació força senzilla, ja que es tracta de dividir el preu en pessetes per 166,386 i arrodonir els decimals, eliminant-los a partir del segon. Per fer aquest arrodoniment només hi ha una regla que estableix que:

- Si el tercer decimal és igual o superior a 5, el segon decimal s'incrementa en 1 unitat. Exemple: 25,43829 = 25,44
- Si el tercer decimal és inferior a 5, el segon decimal no es modifica. Exemple: 25,43297 = 25,43

En el cas que es vulgui fer càlculs aproximats amb rapidesa, resulta important tenir en compte la següent taula:

El contravalor en euros de les monedes i bitllets de pesseta

1 pesseta = 0,006 euros (0,6 cèntims)
5 pessetes = 0,03 euros (3 cèntims)
10 pessetes = 0,06 euros (6 cèntims)
25 pessetes = 0,15 euros (15 cèntims)
50 pessetes = 0,3 euros (30 cèntims)
100 pessetes = 0,5 euros (60 cèntims)
200 pessetes = 1,20 euros
500 pessetes = 3 euros
1.000 pessetes = 6,01 euros
2.000 pessetes = 12,02 euros
5.000 pessetes = 30,05 euros
10.000 pessetes = 60,10 euros

Si no es disposa d'aquesta taula i es volen fer càlculs aproximats amb rapidesa, es parteix de la base que 1.000 pessetes són 6 euros (despreciem el cèntim). Després, per passar de pessetes a euros, es multiplicarà per 6 la quantitat en pessetes i el resultat es dividirà entre 1.000.

Exemple: 600 pessetes són: $600 \times 6 = 3.600 : 1.000 = 3$ euros i 60 cèntims.

Equivalència de preus d'alguns productes bàsics de consum (*)

1 kg de pa = 255 pessetes o 1,53 euros	
½ kg de pa = 145 pessetes o 0,87 euros	
1 baguette = 95 pessetes o 0,57 euros	
1 litre d'oli oliva = 425 pessetes o 2,55 euros	
1 litre d'oli de gira-sol = 150 pessetes o 0,90 euros	
1 kg de sucre = 175 pessetes o 1,05 euros	
1 kg de sal = 35 pessetes o 0,21 euros	
1 kg de tomàquets = 245 pessetes o 1,47 euros	
1 enciam = 100 pessetes o 0,60 euros	
1 kg de patates = 125 pessetes o 0,75 euros	
1 kg mongetes tendres = 350 pessetes o 2,10 euros	
½ kg de pasta (macarrons, espaguetis, fideus...) = 85 pessetes o 0,51 euros	
1 litre de llet = 95 pessetes o 0,57 euros	
250 gr. de mantega = 285 pessetes o 1,71 euros	
1 kg de formatge = 1.100 pessetes o 6,61 euros	
250 gr. de cafè mòlt = 205 pessetes o 1,23 euros	
1 kg de pernil salat = 2.500 pessetes o 15,03 euros	
1 kg de pernil dolç = 1.250 pessetes o 7,51 euros	
1 kg de bistec de vedella = 1.350 pessetes o 8,11 euros	
1 kg de vedella per guisar = 650 pessetes o 3,91 euros	
1 kg de pollastre = 300 pessetes o 1,80 euros	
1 kg de conill = 700 pessetes o 4,21 euros	
1 kg de salsitxes o botifarres = 900 pessetes o 5,41 euros	
1 diari = 150 pessetes o 0,90 euros	
1 litre de gas-oil = 115 pessetes o 0,69 euros	
1 litre gasolina súper = 138 pessetes o 0,83 euros	
1 litre gasolina sense plom 95 = 129 pessetes o 0,78 euros	
1 litre gasolina sense plom 98 = 139 pessetes o 0,84 euros	
1 bombona gas butà = 1.450 pessetes o 8,71 euros	
1 kilowatt (llum) = 13, 18 pessetes o 0,08 euros	

(*) El preu en pessetes de cada producte és orientatiu.

**AJUNTAMENT
DE BESCANÓ**